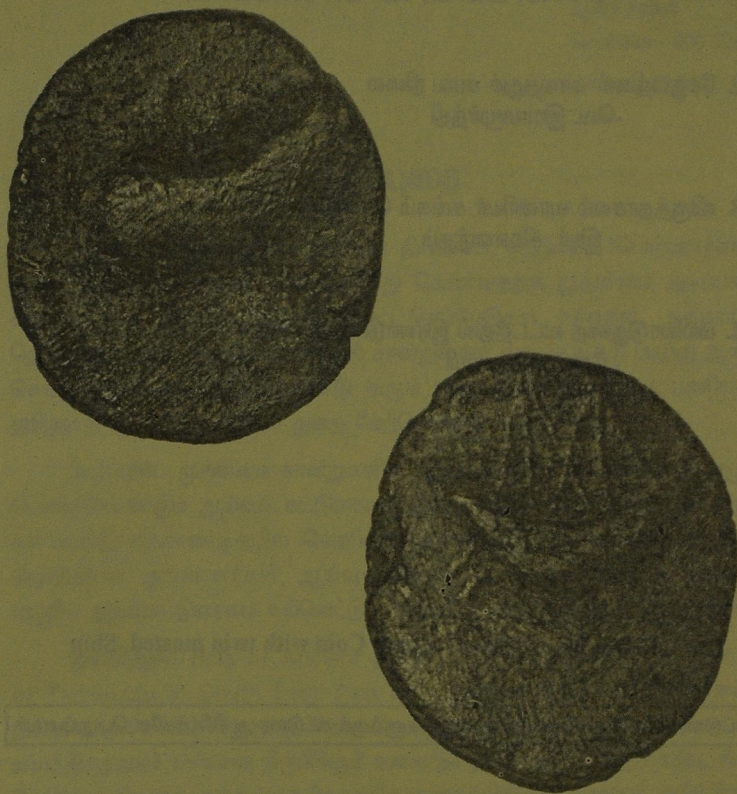

கல்வெட்டு

Kalvettu

திருவள்ளூர் ஆண்டு 2042 ஐப்பசித் திங்கள்

கல்வெட்டு - காலாண்டிதழ் - 87 [அக்டோபர் 2011] விலை: ரூ. 10.00
தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை

வ.எண்.

பக்கம்

பதிப்புரை

1. Role of Ancient Ports in Promoting Trade & Culture
of Tamilnadu in South East Asia
- Dr. T.S. Sridhar, IAS, Dr. S. Vasanthi 1
2. சேதுபதிகள் காலத்துச் சமய நிலை
-வெ. இராமமூர்த்தி 20
3. விருத்தாசலம் வாணியர் சங்கம் செப்பேடு
- இரா. சிவானந்தம் 27
4. மயிலாடுதுறை வட்டத்தில் இரண்டு புதைபயல்கள்
- கோ. முத்துசாமி 39

I Page fig. : Pallava Copper Coin with twin masted Ship

கட்டுரைகளில் சொல்லப்படும் கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாவர்

தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறையின் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு இத்துறை ஆணையர் (பொ)
முனைவர் திருமதி. சீ. வசந்தி எம்.ஏ, எம்.பி.லி., பிஎச்.டி. அவர்கள் சார்பாக தொல்லியல் துணைக்
கண்காணிப்பாளர், திரு. பெ. கௌதமபுத்திரன் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது.

இணையதளம் www.tnarch.gov.in
மின் அஞ்சல் tnarch@tn.nic.in
archcommissioner@gmail.com.

முனைவர் **சீ. வசந்தி**, எம்.ஏ, எம்பில், பி.எச்.டி
ஆணையர் (பொ)

தொல்லியல்துறை
தமிழ் வளர்ச்சி வளாகம்
ஆல்ச சாலை
சென்னை - 600 008
நாள்: 19.06.2012

பதிப்புரை

பண்டைய தமிழகத்தின் அரசியல் நிர்வாகம், சமுதாயம், பொருளாதாரம், வாணிபம் மற்றும் சமயம் பற்றி தெரிந்து கொள்வதற்கு முதன்மை அடிப்படை சான்றுகளாக திகழும் கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள், காசுகள், அகழாய்வு தொல்பொருட்கள் மற்றும் தொல்லியல் சான்றுகளை கண்டுபிடித்து படித்து ஆய்வு செய்து நூலாக வெளிக்கொண்டு வரும் பணியினை முதன்மை பணியாக தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை மேற்கொண்டு வருகின்றது.

மேற்கண்ட முதன்மை சான்றுகளின் ஆய்விலிருந்து ஆய்வாளர்கள் எழுதி வெளிக்கொணரும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இத்துறையால் வெளியிடப்பட்டு வரும் கல்வெட்டு காலாண்டிதழில் வெளியிடப்படுகின்றது. அறிஞர் பெருமக்கள், தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள், ஆய்வு மாணவர்கள் என பல்வேறு தரப்பினரும் எழுதிய ஆய்வுகட்டுரைகள் கல்வெட்டு காலாண்டிதழ்-87-இல் இடம் பெற்றுள்ளன.

இவ்விதழில் Role of Ancient ports in Promoting Trade & Culture of Tamilnadu in South East Asia என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையில் பண்டைய தமிழர் பழங்காலம் தொட்டு தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுடன் தொடர்பு வைத்திருந்தனர் என்பதை நிரூபிக்கும் வகையில் தாய்லாந்து, சுமத்திராதீவு, சீனா போன்ற நாடுகளில் பண்டைய தமிழகத்தில் புழக்கத்திலிருந்த காசுகள், தமிழ்பிராமி எழுத்துப் பொறித்த பாணை ஓடுகள், மற்றும் கல்வெட்டுகள் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் கிடைத்துள்ளன என்பதை வெவ்வேறு எடுத்துக்காட்டுகளுடன்

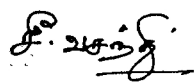
தெளிவாக குறிப்பிட்டுள்ளது. மேலும் வாணிகத்தில் என்னென்ன பொருள்கள் வாணிகம் செய்துள்ளனர் எந்தெந்த துறைமுகப் பட்டினங்கள் வழியாக வாணிகம் செய்துள்ளனர் என்பதையும் தக்கச் சான்றுகளுடன் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

“சேதுபதிகள் காலத்துச் சமயநிலை” என்ற ஆய்வு கட்டுரையில் “சேது” என்றால் “பாலம்” என்று பொருள்படும் என்று மிக தெளிவாக விளக்கியுள்ளார் கட்டுரையாசிரியர். மேலும் பண்டைய நாளில் இந்தியாவில் வடக்கு பகுதியாகிய காசியிலிருந்து தென்னிந்திய பகுதியான இராமேஸ்வரத்திற்கு புனித நீராடுவதற்கு வரும் மக்கள் அமைதியோடு தங்களது புனித பயணத்தை மேற்கொள்ள தக்க பாதுகாப்பு நடவடிக்கையும் பொருள் உதவியும் சேதுபதி மன்னர்கள் செய்துள்ளனர் என்று தெளிவாக கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும் சேதுபதி அரசவம்ச மன்னர்கள் வழிவழியாக ஒவ்வொரு வரும் தனது பங்கிற்கு கோயில்களையும், இந்துமத திருப்பணிகளையும் மற்றும் பிறமதப் பணிகளையும் செய்துள்ளனர் என்பதை மிகத் தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்.

“விருதாச்சலம் வாணியர் சங்கம் செப்பேடு” என்ற இச்செப்பேடு கி.பி.1663-இல் வாணியர்களுக்கு விருத்தாச்சலத்தில் மடம் அமைக்க மனை அளித்துள்ளதை பற்றிய செய்தியை விவரிக்கிறது.

மயிலாடுதுறை வட்டத்தில் அண்மை காலங்களில் திருவிந்தனார் கிராமத்திலும் மற்றும் வில்லியநல்லூர் கிராமத்திலும் பூமிக்கடியில் கிடைக்கப்பெற்ற கற்சிற்பங்கள், செப்புத் திருமேனிகள் மற்றும் பூஜை சாமான்களைப் பற்றி ஆய்வு செய்து அவற்றின் காலம், கலை, பண்பாடு, தொழில் நுட்ப விவரங்களை தொல்லியல் கண்ணோட்டத்தில் மிக தெளிவாக மயிலாடுதுறை வட்டத்தில் இரண்டு புதையல்கள் என்ற கட்டுரை தெரிவிக்கின்றது.

இவ்விதழின் பதிப்பு பணியினை மேற்கொண்ட இத்துறை திரு. பெ. கௌதமபுத்திரன் தொல்லியல் துணைக்கண்காணிப்பாளர் மற்றும் டிடிபி மற்றும் அட்டைப்படம் வடிவமைத்த திருமதி தே. சத்தியவதி, திரு. மு. சக்திவேல் மற்றும் அச்சுப்பணியினை மேற்கொண்ட அச்சுப் பிரிவினரின் பணிகள் பாராட்டுக்குரியது.

ஆணையர் (பொ)

ROLE OF ANCIENT PORTS IN PROMOTING TRADE & CULTURE OF TAMIL NADU IN SOUTH EAST ASIA

Dr.T.S.Sridhar, IAS,

Principal Secretary &

Commissioner,

Dr.S.Vasanthi,

Registering Officer,

ABSTRACT

Tamil Nadu forms the Southern most tip of the Indian Peninsula. It has a long coast line of nearly 900 Kms mostly facing the Bay of Bengal, and also partly Indian Ocean and the Arabian Sea. The ancient Tamil race has been known as a Sea faring community; the three kingdoms (Moovendar) of Chera, Chola and Pandya dynasties have carried out a number of Sea-faring expeditions to countries in the South east Asian region, especially to Indonesia, Malaysia, Thailand and Cambodia etc, over the centuries. The purpose of these ventures was to acquire a foot hold in the major trade routes of the South East Asian region. Incidentally it also helped them to extend the cultural influence of Tamil Nadu with its rich language, art, temple architecture and heritage to the people of that area. For this purpose it was necessary to build a large number of sea ports along the coast line. Ports such as Kumari, Korkai, Alagankulam, Kaveripoompattinam, Arikamedu, Mahabalipuram, etc., were not only thriving centers of trade, commerce etc., but also for exchange of culture and traditions. The present paper outlines the role played by the major port towns in promoting cultural exchange among the countries of the region.

INTRODUCTION

Tamil Nadu lies in between the Latitude North $8^{\circ} 5'$ and $13^{\circ} 35'$ and Longitude East $76^{\circ} 15'$ and $80^{\circ} 20'$ and forms the Southern most tip of the Indian Peninsula. It is surrounded by three states namely Andhra Pradesh in the north east, Karnataka in the North West, Kerala in the west. It has a long coast line of nearly 900 Kms mostly facing the Bay of Bengal, and partly Indian Ocean and the Arabian Sea. But the ancient Tamil land comprised of parts of Andhra Pradesh, Karnataka and the whole of Kerala [from Vadavenkadam to Thenkumari i.e, Tirupathi hills in the north to Kanyakumari in the south] . The geographical location of the ancient Tamilagam played an important role in trade and cultural contact with West and Southeast Asian countries. It was ruled by the three kingdoms (Moovendar) of Chera, Chola and Pandya dynasties commonly known as Sangam period, which dates from 1st to 3rd century CE. There were number of contacts between early Tamil land and Western and Eastern countries. The ancient Tamils carried out a number of Sea-faring expeditions to Far eastern countries especially to Indonesia, Malaysia, Burma, Thailand, Cambodia, Vietnam, etc., over the centuries. The present paper is divided into two parts; one based on material evidences of Tamil origin found in southeast Asian region while the other part outlines the role played by the major port towns in Tamil Nadu in promoting the cultural exchange among the countries of the region.

The Sangam literature mentions about the seafaring activities of the Tamils in the olden days. *Ahananuru*, *Purananuru* and *Civakacintamani* give number of references about the sea trade activities of the Tamils. There is a saying in Tamil 'Tiraikadal Odiyum tiraviyam tedu' [திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு]. (Tiraikadal means sea; odium means travel; tiraviyam means wealth; tedu means search) which in turn means that one can even cross the sea for acquiring wealth. This shows that the early Tamils had crossed the sea for trade purposes.

There are number of references about the import of pearl from Eastern Sea and Black pepper from Java in *Pattinappalai*.

The Indonesian islands were known for their aromatic products. The Greek and Romans were fond of these luxurious items. Hence the Indian traders particularly the Tamils imported the products from Southeast Asian countries and in turn exported them to western countries. *Pattinappalai* mentions that the goods from the Southeast were brought to Kaveripoompattinam. The following lines clearly convey the same message;

"Ilathunavum Kazhagattu takkamum Ariyavum Periyavum NeriyaendiValanthalai mayangiya Nanthalai marugu:
இளதுவநவும் கழகத்து தக்கமும்அறியவும் பெரியவும் நெறியேந்திவளந்தலை மயங்கிய நந்தலை மருகு:

I. ARCHAEOLOGICAL EVIDENCES OF TAMIL ORIGIN FOUND IN SOUTH EAST ASIAN REGION

A Tamil Brahmi inscribed pot sherd from Thailand

Good number of material evidences such as inscribed potsherds and sculptures of Indian origin are found in the Southeast Asian countries. Following are some of the antiquities collected in this region.

a. One among them is the recent discovery of a unique Tamil Brahmi inscription on pottery of 2nd century CE recently found in the excavation at Thailand. The Thai –French team of archaeologists, led by Dr.Berenice Bellina of the *Central National de la Recherche Scientifique*, France and Praon Silpanth, of *Silpakorn University, Thailand* found the inscribed sherd at *Phu Khao Thong*. Only three letters are seen on the black pottery which is also in fragment. The inscription reads as *TU RA O....* possibly part of a Tamil word *turavon* which means monk. I. Mahadevan, an expert in Tamil epigraphy has examined and confirmed that the inscription is in Tamil and written in Tamil –Brahmi characters of about the second century CE. Only three letters have survived on the pottery fragment. The presence of the letter *RA* confirms that the language is Tamil and the script is Tamil Brahmi. From this it can be inferred that the owner of this pottery, a monk from Tamil Nadu might have traveled to Thailand. According to scholars this is the earliest Tamil inscription found so far in south East Asia and attests to the maritime contacts of the Tamils with the Far

East even in the early centuries of CE. Prof Richard Salomon of the University of Washington, an expert in Indian Epigraphy, commented that "I am happy to hear that the inscription in question is in fact Tamil- Brahmi, as I had suspected. This is important, among other reasons, because it presents a parallel with the situation with Indian inscriptions in Egypt and the Red Sea area. There we find both Tamil – Brahmi inscriptions and standard Brahmi inscriptions; and we now see the same in Vietnam and South East Asia. This indicated that the overseas trade between India to both the West and the east involved people from the Tamil country and also other regions".

AN ENGRAVED TOUCH STONE

A small touch stone measuring 8x4x3 cms with Tamil Brahmi inscription of 3rd to 4th century CE was found at a place called *Klong Thomitarion*, which is also locally known as Khuan Luk Pad (means bead mound). The inscription reads as *Perumpattan kal*, meaning the stone of Perumpattan. Perumpathan generally refers to the artisans or smiths, such as gold, black smith etc. Gold smith, black smith and other artisans usually use this kind of touch stone, for their profession. The terminology '*pattan*' refers to the Gold smith. According to Prof. K.V.Raman even today the gold smiths are known as *pattan* or *pattar* in Tamil Nadu.

From this inscribed stone it can be assumed that there was a settlement of artisans in Thailand, particularly gold smith, black smith and carpenters from ancient Tamil land.

AN EARLY SQUARE CHOLA COIN

A square shaped copper coin was also unearthed at the same place, i.e. Klong Thom. The tiger, royal emblem of Cholas, was noticed on one side and a chariot drawn by a horse and an elephant were found on the reverse side. These types of coins were issued by the Cholas of Sangam period and dated to 1st to 3rd century CE.

To some extent, it can be inferred that these coins might have been in usage among the traders and served as instruments of monetary exchange. The square Chola coins might have been used in Thailand or taken there by the Tamil traders. It also shows that these coins were recognized as currency by the Thai people.

PALLAVA COIN

A round copper coin with figure of standing bull on one side and a ship with two masts steered by means of oars on the reverse was found in the same place. The bull resembles that of the bull found in the Pallava emblems and their coins in Tamil Nadu, the period can be assigned to 6th century CE.

INSCRIPTION - TAKUA – PA

Takua-pa is a place in Thailand, referred by Ptolemy as Takola. A panel of Tamil inscriptions found in this place dated to 9th century CE, records the construction of a tank, named *Avani-naranam*, by a person who described himself as the Lord of *Nangur*. The tank is placed under the protection of three sets of settlements; a) the members of the *Manigramam*, b) the residents of the cantonment [*Senamukham*] and c) one other group whose name is not readable. Prof. Nilakanta Sastri has discussed this inscription in detail.

1) Varman [ku]	வர்மந்[கு]
2)[ma] Manthan Nang [ku]	[ம] மாந்தாந நங் [கூ]
3) ... Totta Kulam Pe	'தொட்டகுளம்பெ'
4) ... [Ra] nam Manikkramam	[ர]ணம் மணிக்கிராம. . .
5) ...Senamukhattarku	'சேனாமுகத்தார்க்கு
6) [ya] tharkkum Adaikkalam	'[ய]தார்க்கும் அடைக்கலம்

According to Prof. Shanmugham, there was no reference of the tank named *Avani – naranam* in the inscription, which is presently kept in the local museum at Nakhoh Si Tammarat in Thailand. He says that the inscribed stone might have been damaged in due course after it was read by Prof. Sastri. But Prof. Sastri had identified the name Avani – Naranam, with the Pallava king Nandivarman III [826-850 CE]. The maintenance and protection of the tank was handed over to three merchant communities namely Manigramam, Senamukham and another group.

The mercantile communities mentioned in the inscription were in existence in Tamil Nadu from 6th century CE onwards. There are large number of inscriptional references in Tamil Nadu about these merchant guilds and their trade activities. It is interesting to note that

the same kind of mercantile guilds were present at Takua-pa, which is noticed from the inscription. The place names such as Nangur, Manigramam are some of the places still in existence in Tamil Nadu, that too in present Nagapattinam district. Kaveripoompattinam, an emporium was once a flourishing port near Nagapattinam and was the second capital of the early Cholas. There is a place called Manigramam, near Kaveripoompattinam where excavation revealed many artefacts especially beads, especially semi precious stones. It can be assumed that the name Manigramam mentioned in the Takua-pa inscription is one and the same Manigramam of Tamil Nadu. There is a place called Takkolam near Chennai in Tamil Nadu. Due to the influence of Takua-pa, the name might have been known to merchants from Thailand who would have settled here. It can be safely assumed that the merchants from this region had trade contacts with Thailand. It also shows that the Tamil merchants, wherever they went, had passion for the adapted land where they settled, and participated in many welfare activities like the construction of tank as mentioned above.

Excavation at Khaosam Kaeo – Thailand

Excavation was undertaken at Khaosam Kaeo and the Upper Thai Peninsula, by the Thai-French archaeological team between the years 2002 and 2005. There were number of artefacts of Indian origin collected in the excavation. Large number of stone beads and glass objects were also recovered during the excavation. On the basis of stone and glass waste material, the excavators identified this place as a manufacturing centre for semi-precious glass and stone ornaments.

They also found small monochrome Indo – Pacific glass beads, which were commonly found at later pre-historic and historic sites in the South East Asian region. These are prismatic transparent glass beads, and were first reported from Southeast Asia at *Ban Don Ta Phet*. Only a few glass beads were worked with *lapidary* techniques, i.e., the beads are ground and polished to look like stone beads. These stone beads might have come from *Arikamedu* in India and *Matai* in Sri Lanka and other places in Thailand, Malay peninsula, Philippines etc., The excavator Bellina, analysed the glass materials

and suggested that they were made with Indian technologies to respond to the specific demands of some of the Southeast Asian network. They proposed that this site was a manufacturing centre of semi precious ornaments probably of Indian craftsmen and Indian communities settled in the site.

In Tamil Nadu the excavation carried out at *Arikamedu* and *Alagankulam* revealed large number of semi precious stone beads, unfinished ones and core materials used for making the beads. At *Kodumanal* about 3000 etched carnelian beads were recovered from the excavated trenches. That bead making was a very important industry in ancient Tamil Nadu is confirmed from the above observation by Bellina. We can assume that the craftsmen from Tamil Nadu were specialists in making beads and they might have migrated to Southeast Asian Countries as part of their migrated activities.

NAKHON SI TAMMARATH - THAILAND

A Tamil inscription of 12th century CE was noticed in the Buddha temple at *Nakhon Si Tammarath*. It mentioned a gift made to the temple in the year 1183 CE by a person known as *Dharma Senapathi*. Saka year 1105 is given in the inscription:

- 1] Svasti saka [p]
- 2] .. nurru Anju Chenra (thu)
- 3] ... Im Perra Tinkatki(zhamai)
- 4] ... Kan Devarana Danma Sena . . .
- 5] Parisaavathu Brahmanar pay

AGASTYA BRONZE FROM PHANG PHNA

A bronze image of Agastya (Height 22.5 cm) was found at Phang Phna, Sathing Phra District in Thailand.

Agastya is a manifestation of Siva as the divine teacher, who was credited with the introduction of Hinduism and Civilization to South India. He is shown standing, with long beard and pot bellied in *jatamakuta* hair style. The *Yajnopavita* is shown in the form of shawl, and his right hand holds a rosary. It is dated to the 10th century CE,

and comparable to contemporary Central Javanese bronze images of Agastiya, where his worship was closely related to the Siva Linga cult.

B. TWO TAMIL INSCRIPTIONS FROM SUMATRA

Two Tamil inscriptions are kept in the Jakarta National Museum, Indonesia. A Stone Tamil inscription from the locality *Lobo Toewa in Baros*, Sumatra is badly damaged, but some portions of the inscriptions are clear. The inscription is dated in the Saka year 1010 [1088 CE] and records a gift by persons belonging to a group, known as "*one thousand - five - hundred.*"

Prof. Sastri assumes from these inscriptions might have been a Tamil colony or a settlement of merchants in Sumatra who constructed temples during the Chola period. It is identified that this inscription belongs to the Chola king Kulottunga I (1075-1125).

Another stone inscription is noticed around a sculpture. A small Vinayaka figure is seen above the sculpture, which is also from Jakarta National Museum. The inscription is engraved both in Tamil and Java language and is dated to 1258 or 1275 CE. It refers to an officer by name *Senatipathiyana Dipankaran* who might be the officer in charge of this region under the Srivijaya rulers. Prof. Subbarayalu identifies the sculpture as Vinayaka and donations were given for making this sculpture.

It is interesting to note that this record is both in Tamil and Java languages. The Tamil merchants were allowed to construct temples and make donations for the same. Constructing temples in their settlements paved the way for other cultural activities such as some celebrations connected with the temple festivals, for which artisans and artists from Tamil Nadu might have been brought to this place during that occasion.

Javanese language

1. ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ ஸக வர்சனாதீத - கார்த்திக்
2. மாஸ சுக்ல பக்ஷ ஏகாத்மி சுக்ரவார ரேவதி நக்ஷத்ர --

3. லநந் ஸேநாபதி ரகத் தீபங்கர மதா ப-
4. ஹிதிதல்ல- கங்கு ஸெபுரநமாளு தீபங் -
5. ஹலிகை ராகந் புண்ய பாதுக ஸ்ரீமஹாராச -
தமிழ்
6. (கரை)யாண்டு (1108) . . .
7. திகை மாஸத்து ஏகா . . .
8. ரேவதி நக்ஷத்திரத்துச் . . .
9. தீபங்கர கண்ட ஆ . . .
10. (ச)காமென(ப)துவத்(த)
11. தும் பெரிது ஸ்ரீ
12. (ர்)மம்

C. CHINESE CONTACTS

Indian traders, particularly Tamil merchants, used the southern or peninsular Thailand as the land bridge for trading with China in the middle of the 3rd century CE. According to the Chinese accounts, the Indians lived in the peninsula at Dan Sun (Tien Sun). About 500 families of Indian merchants and more than 1,000 Brahmans, some of whom married local girls and settled there permanently. They brought with them Indian culture, religion, rituals, law, languages as well as the system of government. The Chinese envoys also observed that 'it is the custom to worship the Buddha but great respect is paid to the Brahmans'.

TAMIL INSCRIPTIONS IN CHINA

An inscription in two pieces is engraved on a white stone discovered in Quanzhou, a famous medieval port in Southern China. It is bilingual, in both Tamil and Chinese.

The inscription refers to a person called *Champanda Perumal* alias *Tavach-Chakkaravartikal*, who installed an idol of Siva to pray for the health of the authority. This idol was kept in the Siva temple known as *Tirukkanichchuram*, named after the emperor. The inscription is dated to 1281 CE. From this epigraph, it is inferred that there was once a big Siva temple existed at Quanzhou, and the Tamil trading community in China had a cordial relationship with the Chinese authorities; and even went to the extent of making some offerings to Hindu deities for the welfare of the Chinese ruler.

II. PORTS OF TAMIL NADU AND THEIR TRADE LINKS WITH SOUTH EAST ASIAN COUNTRIES

The ancient Tamil land had commercial intercourse with western countries in the Mediterranean and far eastern countries in the Indian Ocean. This resulted in the development of ports and maritime trade centers in the eastern coast. The trade centers like Mylarphan (Mylapore, near Chennai), Keberis (Kaveripumpattinam), Poduke or Poduce (Arikamedu, Pondicherry), Sopatna, Nikam (Nagapattinam), Periyapattinam, Kayalpattinam, Alagankulam, Colchi (Korkai) and Comari (Kanyakumari) etc., were under the control of the Chera, the Chola and the Pandya rulers of the then Tamil country.

The important seaports and trade centres in the east coast are often referred in the literatures and archaeological sources. The study of the historical importance and their significance throws valuable light on the trade activity of the Tamil people in the ancient and medieval period. The ancient seaports of Tamil Nadu flourished in different periods of history and had trade contacts with Rome, Far East and South East Asian countries.

This paper now focuses attention on the unfamiliar trade centres like Alambarai, Marakkanam, Alagankulam, Mylapore, Tarangambadi and Nagappatinam etc., in the east coast and their significance. Exploration and excavations at Alagankulam highlight the early history (i.e. Sangam period) and the trade contacts with west and eastern countries. Excavated antiquities reveal the influence on socio-economic and cultural life of Tamilians.

CHINESE POTTERIES

Chinese pot sherds were recovered in exploration and excavations in Tamil Nadu. Mostly they belong to 9th century to 13th century CE. The Chinese pot sherd such as celadon, white porcelain, brown glazed porcelain and blue and white pieces were found in Tamil Nadu. They occurred mostly in the coastal area and capital cities. Large quantity of Chinese pot sherds are found in the following sites: Periyapattinam, Ramnad District; Palaiyakayal, Tirunelveli District; Darasuram, Tanjore District; Vellore, Vellore district; Gangaikondacholapuram, Ariyalur District; and Arikamedu in Pondicherry.

There are number of references from the Chinese sources about the political, trade and cultural links between China and India, particularly Tamil Nadu. There is a reference to missions sent to the court of a Chinese Emperor from South India by the Chola monarchs Rajaraja I (985-1014CE) and Kulottunga I (1070-1125CE).

The *Karandai* Copper plate of Rajendra I states that the king of Kambhoja sent the victorious war-chariot of his own as the sign of gratitude and royalty to Rajendra I (1012-1044 CE).

A Tamil inscription from Chidambaram dated in the 44th regnal year of Kulottunga I (1070-1125 CE) mentions that a beautiful polished stone was presented to Kulottunga by the King of Kambhoja as a Curio (*Kaatchi*) and that it was fixed in the hall opposite to the Golden Hall there to serve as a mirror to the Lord of Tillai.

INSCRIPTIONAL REFERENCE OF CHINESE COIN FROM NAGAPATTINAM

A badly damaged inscription found on the west and south wall from main shrine, Kaarohanamudaiyar temple at Nagapattinam belonging to the Chola King Rajendra I in his 7th regnal year (1019 CE) mentions the gift made for the worship in the temple. It records the gift of 87.75 *Kalanju* of Chenakanagam and 60.75 *kalanja* of Undigaippon to the temple of Kaarohanamudaiyar and another gift for worshipping to Ardhanarisvara and to feed 2 brahmans in the temple. The name of the donor was Srikuruttan Kesavan alias agraalekhai, the chief writer of the King of Kedaram.

The donor Srikuruttan Kesavan is said to be the Chief Writer of the Kedaram King. It shows that the Kedaram King had the scribe from Tamil Nadu to write his orders in Tamil. The epigraph also refers to the Chinese gold as Chenakanagam. It is assumed that gold from China was in use in Tamil Nadu; and it was recognized as money used in daily life.

CHINESE COINS IN TARANGAMBADI

Three Chinese coins of 13 to 17th century CE were collected at Tarangambadi and are exhibited in the departmental site museum at Poompuhar.

A big square copper coin belongs to 1224-1236 CE, of Jin dynasty and reads as Ruipin Tangbao meaning auspicious and peaceful money.

Another small coin of Ming dynasty; (1628-1664) and the name of the King is given as Congzhan Tangbao, means the currency belongs to the King Congzhan.

The third coin again of Ming dynasty (1674-1676) inscribed as Yumin Tongbao means "the money of the people".

There are number of Chinese artefacts such as Coins, Bell, Chinese potteries collected in the coastal region, particularly in Nagapattinam and other nearby places.

ALAGANKULAM

Location: Alagankulam is a village situated on the east coast in Ramanathapuram Taluk and district and it is about three kilometers away from the seashore. The state department of archaeology located a Roman site; in the course of exploration by its Excavation Branch in the mouth of river Vaigai at Alagankulam, a village situated on the Coromandal Coast in Ramanathapuram district.

This place was excavated during the years 1986-87, 1990-91, 1993-94, 1995-96, 1996-97, and 1997-1998. Totally, nineteen trenches were laid at Alagankulam 'Kottiamedu' (mound of fort) mound and at Pudukudieruppu. The excavation at Alagankulam revealed beyond doubt that this place might have been an important port city as Kaveripoompattinam and Korkai were on the east coast and it had also throw more light on the commercial and cultural contacts of Tamils with Rome and the Far Eastern Countries. Mediterranean region, and support the statements made in the Tamil Sangam literature and the writings of Ptolemy, Pliny and other foreign sailors of first and second centuries of Common Era (e.g. Periplus of the Erythrean Sea).

It is the important trade centre in the Pandya country, which seems to have contributed to the sea trade and improvement of commerce of ancient Tamil Nadu. It appears that it was a very busy centre, as busy as Arikamedu in the central part of Tamil Nadu. On the basis of the occurrence of the potsherds of Mediterranean origin

and the coins of Roman Emperors, it can be presumed with certainty that a Roman settlement existed in this place in the early centuries of Common Era as at Arikamedu. To attest this fact a large number of rouletted sherd, coins of Roman emperors like Valentine II, Arcadius and Theodosius II were found in the excavated trenches. Considering the occurrence of a large number of red rouletted and terracotta figurine with Greek art influence, one is led to think that the commercial contacts with the Hellenistic world had also some influences on the material culture of the Tamils. The find of a rouletted sherd with ship symbol is an outstanding evidence for the knowledge of ancient Tamil people in ship building activity and navigation. It is understood number of rouletted sherds from local origin were also reported from Thailand, Cambodia, Malaysia, Vietnam and Indonesian island.

The fine variety of Northern Black Polished (NBP) sherds that had been unearthed from this site strongly stresses the fact that a cordial and commercial relationship was prevalent between Tamils and the people of Gangetic region. It is note worthy to say at this juncture that the excavation at Korkai, situated south of Alagankulam in Tuticorin district has also yielded a few pieces of NBP sherds. The inscribed potsherds from Alagankulam excavations with Tamil Brahmi with some Sinhalese script revealed the close contact of Tamils with Sri Lanka. To some extent it can be inferred that Alangulam might have been served as the commercial base between South East Asia and Tamil Nadu.

POOMPUHAR

Location: Situated about 108 Kms north east of Thanjavur at the estuary of river Cauvery. It was a celebrated port town of the early Chola dynasty. The sangam literary work Pattinappalai refers Poompuhar as the second capital and port city of the Chola kings. There are ample reference about Kaveripumpattinam, Manigramam, Nagur, Nagappattinam in the inscriptions found in Thailand and Indonesia. The excavation carried out by Archaeological Survey of India at Poompuhar revealed Buddhist Vihara in Pallavaneeswaram, and crescent shaped channel at Vanagiri. These structures confirm the existence of Poompuhar as an important port city.

The state department of Archaeology, Tamil Nadu also carried out excavation at Kizharveli. The excavation revealed two brick walls, running Northeast-Southwest at a depth of 20 cm. Soft clay had been used as a binding material. These two brick walls were placed wide apart and provided with platforms, the intention being that there should be free movement of water. Four wooden poles were found. Two of them were made out of the Palmyra tree trunk and the other two made of Iluppai tree trunk (*Bassia Longifolia*). This structure seems to have served as a wharf in the 4th century CE. The department proposed to protect the site as a historically important site.

The Tamil Nadu State Department of Archaeology also carried out Under-sea exploration in collaboration with National Institute of Oceanography, Goa during 1990-1994 and 1997 with the aid of sophisticated equipments like side scanner sonar, etc. It has spotted some heaps in about 30-meter depth off the shore of Poompuhar. Airlift operations in 7m depths revealed three courses of stone masonry off Vanagiri. (The near by site at Poompuhar) The stone blocks varying in size 30x20x5 cm. 65x40x10 cm and 60x35x10 cm were also found during the operation. The approximate date of the structures can be ascertained to 2nd century BCE to 4th century CE.

For the interest of the scholars the other important discovery in the year 1991 was the wrecked ship at a water depth of 19 m; it was explored further and the wooden planks of the hull were traced. The ship is about 50 m in length and 15 m in width. A heavily encrusted cannon measuring 2.1 in length was located close to the wreck. The most important findings recovered were lead ingots from the wreck. Some of them bear the name of the English company, W BLACKETT, who were the large-scale producers of the lead ingots. Two ingots are stamped with the year 1791 while others with 1792. The average weight of the ingots is 68.5 kg. They are 87-90 cm long, 150 -180 mm wide and 6 cm thick. Hence, an exclusive Underwater Archaeological Site Museum was established at Poompuhar. This is the only such Museum in India.

ARIKAMEDU

Location: Situated near Pondicherry Union Territory in India, once it was a major Chola port dedicated to bead making and trading with

Roman traders. It was known as "Bead maker of the world". Arikamedu was occupied from 2nd Century BCE to 17th Century CE. It is the first place known to have made small, drawn (cut from a tube) glass beads, found universally. The workers in the glass bead industry migrated to other places such as Mantai (Sri Lanka), Khlong Thom and Taku-Pa (Thailand), Oc-eo (Vietnam), Palembang (Sumatara) and Sumgaimas, Kualaselinsing (Malaysia). This shows that the fame of ancient Arikamedu reached all over the world.

GANGAIKONDACHOLAPURAM

It was the secondary capital of the Cholas for 250 years. Collection of more invaluable antiquities such as beads, coins and iron objects or wares; Chinese celadon and porcelain ware and establishment of trade and commercial contact between China and South India are some of the highlights of the excavation at Gangaikondacholapuram done in 1987 and 1992.

Gangaikondacholapuram was the capital of the Chola king Rajendra I [1014-1044 CE] son of the great king Rajaraja Chola [985-1014 CE]. In his eulogy which is prefixed to inscriptions and copper plates, he mentions the various kingdoms and towns he had conquered during his long reign. Some of the places referred to are Sri Lanka, Malaysia, Srivijaya, Bali, Kedah, Nicobar and other countries in the Indian Ocean.

முன்னவர் பக்கல் தென்னவர் வைத்த
சுந்தர முடியும் இந்திரன் ஆரமும்
தெண்திரை ஈழ மண்டலமும் முழுவதும்

ஆகிய கடாரத்து அரசனை வாகயம்

நிறைசீர் விசயமும் துறைநீப் பண்ணையும்
நன்மலை யூரெயில் தொன்மலை யூரும்
ஆழ்கடல் அகழ்க்கும் மாயிரு டிங்கமும்
கலங்கா வல்வினை இலங்கா அசோகமும்
காப்பறு நிறைபுனல் மாப்பப் பாளமும்
காவலமும் புரிசை மேவிலிம் பங்கமும்
வினைப்பந் தூருடை வளப்பந் தூரும்

கலாமுதிர்க் கடுந்திறள் இலாமுரித் தேசமும்
 கலைத்தக் கோர்ப்புகழ் தலைத்தக் கோலமும்
 தீதமர் வல்வினை மாதமா லிங்கமும்
 தேனக் கலர்பொழில் மானக்க வாரமும்

.....

This proves the intimate contacts between the various kingdoms of Southeast Asia and the Chola dynasty of Tamil Nadu.

NAGAPATTINAM

Located about 90 kms to the east of Thanjavur, it was a thriving Buddhist centre from the 8th century onwards. In the 11th century CE, the Indonesian king Sri Vijaya Sulamanivarman built a Buddhist Vihara with the patronage of Rajaraja Chola I (985-1014 CE). Many Buddhist images were unearthed from here and are being preserved in the Government Museum, Chennai.

PERIYAPATTINAM

Location: situated about 20 kms from Ramanathapuram on the way to Rameswaram in Ramnad district. The Chinese work *Daoyi Zhilue* of fourteenth century CE mentions a country port called Dabadan. In Chinese Da means big, and badan town, which in turn in Tamil is known as *Periya* (big) *Pattinam* (town). The identification of Dabadan with Periyapattinam is possible due to the occurrence of Chinese ceramic sherds at this place. The potsherds of Chinese origin were fine specimens of Celadon pieces from the *Longquan kilns* and blue and white pieces from the *Jingdozhen kilns* from south China of thirteenth and fourteenth centuries.

PALAIYA - KAYAL (OLD KAYAL)

Kayal situated adjacent to Tutukudi (Tuticorin) in Tirunelveli district, was once a famous port town under the Pandyas in the thirteenth century and was mentioned as *Cail [Kayal]* by Marco Polo. Most of the Chinese potsherds from Longquan, Fujian kilns and the other sherds were from Behua porcelain and the brown glaze Guangdong ware are found at Kayal. Kayal was mentioned as the Pandya port in the works of Wassaf and Rashid-al-Din in thirteenth and fourteenth century CE.

OBSERVATIONS

1. The artefacts found both in Southeast Asian countries and Tamil Nadu prove the existence of trade and cultural contacts.
2. The Tamil traders brought goods like Akil (a kind of perfume), gold, tin, pepper, etc., from Southeast Asian countries.
3. The ports in the eastern coastal area particularly in Tamil Nadu developed due to the trade activities among these countries.
4. Inland towns also had gained importance due to the trade links between these regions.
5. Some of the imports from Southeast Asian countries were exported to Western countries and some of them were kept for inland use.
6. The Tamil inscriptions found at Thailand, Indonesia, and China are the important evidences for the existence of Tamil settlements in these places.
7. Merchant guilds like Manigramam, Nanadesis, Ainurruvan, Anjuvannam, Padinen vishayam and Padinen-bhumi from South India particularly Tamil Nadu functioned in the Southeast Asian countries.
8. Gold smiths, carpenters, sthapathis, bead makers and other artisans were brought from Tamil Nadu for art purposes.
9. Construction of places of worship such as temples, Buddhist viharas etc., were made by the Tamil settlers.
10. Some of the traditions practised in Tamil Nadu and Southeast Asian countries were exchanged mutually.
11. The Tamil merchants established their colonies to have trade links with China through the land bridge of Thailand, Malaysia and Indonesia.
12. Similarly, Chinese artefacts like coins, potsherds found in Tamil Nadu prove the active trade and cultural contacts between the two countries.
13. Sulamani vihara, a Buddhist monastery, constructed by Srivijaya king at Nagappattinam is ample proof for the cordial relationship between the countries and the religious tolerance of the Cholas, though they were the followers of Saivism.

14. Buddhist monks from Southeast Asian countries had their training in Buddhist religious studies, and other studies from this monastery.

CONCLUSION

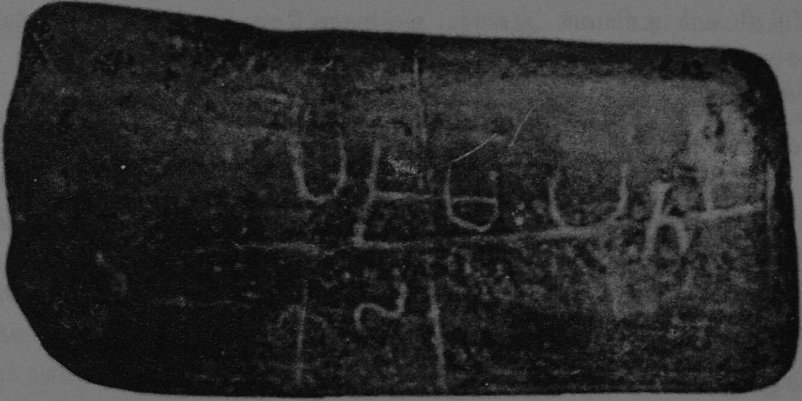
That trade and cultural contacts existed between Southeast Asian countries and Tamil Nadu continuously from the early period, i.e., from 2nd century CE to 14th century CE is proved from the discovery of number of artefacts from these countries. The contacts extended to areas as wide as art, temple architecture, languages and script, religion, literature, folk arts and mythology. The spread of Buddhism from India formed the basis for a unified religious link among countries of the region. The Brahmi script which originated in Asokan kingdom of Magada became the common linguistic denominator among the various languages of Southeast Asia. The Ramayana and the Mahabharata are the shared heritage of all peoples of this area. Many place names such as Ayodhya, Bali, Singapore and Sumatra are derived from Indian proper nouns. Garuda as we all know is the national carrier of Indonesia; it is also the legendary bird which is the Vahana (vehicle) of Lord Vishnu. Many dance forms and folk arts have a common origin due to the cultural exchange which occurred over the centuries. Though racially the people of this region have a Mongoloid mix, culturally they are Indian by tradition and practice. This is the reason for such intimacy and bonding among them.

Further research can be carried out with exchange programs such as doctoral research, cultural exchanges, archaeological studies and outreach programs for shared cultures in a significant way. Indian field study by scholars from Southeast Asian countries and Tamil Nadu senior scholars, junior researchers in South- East Asian countries through Universities and other research departments like Tamil Nadu State Department of Archaeology, Archaeological Survey of India, will definitely throw more light on these lines. It will be useful for future contacts and will foster good-will among these countries.

REFERENCE

1. Nilakanta Sastry, K.A., South Indian influence in the Far east, Tamil Arts Academy, Chennai, 2003.

2. Aavanam 3, 4
3. Subramaniam, T.N., [ed] South Indian Temple Inscription Vol I No: 21.
4. Phasook Indrawooth, 'Saivism in Early Southern Thailand based on Archaeological evidence'. Sahradaya, Felicitation volume of R. Nagaswamy, Chennai, 2006.
5. Sridhar, T.S., Alagankulam-An Ancient Roman port city of Tami Nadu Department of Archaeology, Chennai-8. 2005.
6. Nagappattinam District Inscription, Tamil Nadu State Department of Archaeology, Chennai, 2007.

1. Tamil Brahmi Inscription, Khuau Luk Pat, Thailand
(courtesy: Mr. T. Omra)

சேதுபதிகள் காலத்துச் சமய நிலை

வெ. இராமமூர்த்தி

உதவி இயக்குநர். கோயம்புத்தூர்.

சேது மண்ணிற்கு உலகளாவிய பெருமை மிக உண்டு. அதற்குரிய காரணம் அங்குள்ள கோயில்களும், வாழும் மக்களின் ஆற்றலும், சேதுபதிகளின் சிறப்பான ஆட்சியுமே ஆகும். இயற்கை அமைப்பாலும், இராமாயண வரலாற்றாலும் இராமேசுவரம் உலகளாவிய பெருமை பெற்றுள்ளது எனில் அது மிகையன்று.

மன்னர் என்போர் மக்களை காத்திடவும், நன்மைகள் செய்திடவும் நல்லாட்சி புரிந்திடவும் உரியவர் ஆவார். அவ்வாறு சேது மண்ணில் ஆட்சியினை செலுத்திட்ட சேதுபதிகளின் சிறப்பினையும் சமயப்பிணியினையும் சற்று இக்கட்டுரையின்கண் ஆய்ந்து தெளிவோமாக.

சேதுபதி

சேது எனும் சொல் பாலம் என்று பொருள்படும். இராமபிரான் தம் பெரும்படையுடன் இலங்கை செல்ல வேண்டி வாணரத்தலைவர்களைக் கொண்டு கட்டுவித்த திருவணையே சேது எனப்படும். இச்சேதுவை காவல்புரிவதற்கு இராமபிரான் நியமித்த மறவர் தலைவன் வழிவந்தவரே இச்சேதுபதிகள் என்பது புராண வரலாறு ஆகும்.

சேதுபதிகளின் சிறப்பு

காசியில் இருந்து இராமேஸ்வரத்திற்கு புனித நீராடுவதற்காக வரும் மக்கள், கள்வர் பயமும், கடும்பசியும் இன்றி மன அமைதியோடு சென்று வர தக்கப் பாதுகாப்பும், உதவியும் செய்வதற்கென்றே உருவெடுத்தவர்கள் இச்சேதுபதிகள் ஆவார்கள்.

சேதுபதிகளும் கோயிற் பணிகளும்

தளவாய் சேதுபதி (1604-1621)

சேதுபதிகளின் தொடக்க ஆட்சி காலம் வரலாற்றுக் கருவூலங்களின் வழி நாம் 17-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் என்று கொண்டாலும், இத்தளவாய்

சேதுபதிக்கு முன்னதாக 10 பேர் கொண்ட பட்டியலை திரு. வேங்கடாச்சாரியார் தன்னுடைய நூலில் திரு. இராபர்ட் சியூவெலுவை ஆதாரங்காட்டி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேலும் இராமநாதபுரம் சமஸ்தானத்தில் இருந்த செப்பேட்டின் ஒலைநகலில், “வென்றரசு கொண்ட தேவர்” எனும் பெயருடைய இராமநாதபுரத்து அரசர், அழகிய விநாயகர் கோயில் வழிபாட்டிற்காக மருதங்குளம் கிராமத்தை வழங்கிய செய்தியை நாம் காணலாம், எனினும் மன்னர் எனும் தகுதியின் அடிப்படையில் நாயக்க மன்னரால் இராமேஸ்வரம் செல்லும் பக்தர்களுக்கு பாதுகாப்பு பணியை செய்திடும் வண்ணம் நியமிக்கப்பட்ட முதல் மன்னர் சடைக்கத்தேவர் என்ற தளவாய் சேதுபதியே. இவரது காலத்தில் திருவாடனை கோயிலுக்கு ஏராளமான சொத்துக்கள் நன்கொடையாக அளிக்கப்பட்டன.

கூத்தன் சேதுபதி (கி.பி. 1621-1635)

தன் தந்தை தளவாய் சேதுபதியைப் போலவே இவரும் இராமேசுவரம் மற்றும் திருவாடனைக் கோயிலுக்கு ஏராளமான அறப்பணிகளை ஆற்றியுள்ளார்.

இரண்டாவது சடைக்கண் (கி.பி. 1635-1646)

முகவையில் உள்ள சொக்கநாதசாமி கோயிலைக் கட்டிய பெருமை இவரைச்சாரும். இராமேசுவரம் கோயிலுக்கு இவரது காலத்திலும் ஏராளமான சொத்துக்களை தானம் அளித்துள்ளார் என்பது தெளிவாகும்.

திருமலைச்சேதுபதி (கி.பி. 1647-1672)

இச்சேதுபதியின் காலத்தில் தான், மதுரையை ஆண்ட திருமலை நாயக்கர் நவராத்திரி விழாவினை கொண்டாடும் உரிமையையும் தங்கத்தால் ஆன தூர்க்கையையும் சேதுபதிக்கு அளித்து சிறப்பித்தார். இச்சேதுபதி “இரண்ய கர்ப்பம்” எனும் யாகம் செய்ததோடு, முகவை, ஆணையூர், விடத்தக்குளம், வெள்ளி முத்தி, மேலச் சிறுபோது ஆகிய இடங்களில் கோயிலையும் கட்டியுள்ளார். அத்துடன் இராமேஸ்வரம் சத்திரத்திற்கு நிவந்தமும், இராமநாதபுரம் தூர்க்கை அம்மனுக்கு நிலமும் அளித்துள்ளார்.

கிழவன் சேதுபதி (கி.பி. 1674-1710)

கிழவன் சேதுபதிக்கு “ஆரியர் மானங்காத்தார்” எனும் பட்டப்பெயருண்டு. இப்பெயரால் இவரும் இராமேசுவரம் செல்லும் பக்தர்களுக்கு பாதுகாவலனாக விளங்கியுள்ளார் என்பது புலனாகும். மேலும் கிழவன் சேதுபதி தோணித் துறையில் சத்திரங்கட்டி நிவந்தமும் வழங்கியதோடு, கி.பி. 1679-இல் திருவாடனை,

S.P.பட்டணம், எழுவாப்பூர் ஆகிய ஊர்களில் உள்ள தோயிலுக்கு கிராமங்களை தானமாக வழங்கியுள்ளார். அத்துடன் பிற மதத்தினருடன் அவருக்கிருந்த உறவும் ஈண்டு நோக்கத்தக்கது.

இவர் காலத்தில் இந்து-இஸ்லாமியர் உறவு மேனிலையில் இருந்தது. மரக் காயர்கள் கிழவன் சேதுபதிக்கு உதவியாய் இருந்தார்கள். அதனால் இச்சேதுபதி தன்னை மரக்காயர்கினை எனச் சொல்லினார் எனில் அவர் இஸ்லாமியரோடு கொண்டிருந்த நட்பை நாம் அறியலாம்.

கிழவன் சேதுபதி காலத்தில் கிருத்துவம்

போர்ச்சுக்கலைச் சார்ந்த ஜான்-டி-பிரிட்டோ எனும் பாதிரியார் ஏசு நெறியை மறவர் மண்ணில் பரப்பிட விழைந்து மதமாற்றத்திற்கு வழிகோலினார். இதனை விரும்பாத கிழவன் சேதுபதியின் முதல் அமைச்சர் மாப்பிள்ளை ஜான்-டி-பிரிட்டோ பாதிரியாரை கைது செய்து பல இன்னலுக்கு ஆட்படுத்தினார். ஆனால் கிழவன் சேதுபதியோ பாதிரியாரை அமரச்செய்து அவரது கருத்தினை அறிந்து அவரை பாராட்டிய போது, அவரது முதலமைச்சரும் மற்றும் சிலரும் இம்மதம் (கிருத்துவம்) மன்னரது பழக்கவழக்கத்திற்கும் பலதார மணத்திற்கும் எதிரானது, எனக்கூறி மன்னரின் மனமாற்றத்திற்கு வித்திட்டனர். எனவே மன்னர் அப்போதைக்கு பாதிரியாரை எச்சரித்து அனுப்பிவிட்டார். பின்னர் சிலகாலம் கழித்து மன்னரின் மருமகனே மதம் மாறிவிட்டார். இந்நிலையில் சேதுபதி பாதிரியாரை கைது செய்து வரவும், விசாரணைக்குப் பிறகு அவரை நாடு கடத்தவும் உத்தரவிட்டார். நாடு கடத்தப்பட்ட பாதிரியார், ஓரியூரில் 1693 பிப்ரவரி நான்காம் தேதி படுகொலை செய்யப்பட்டார். கிழவன் சேதுபதி பிற மதங்களை வெறுப்பவர் அல்ல. எனில் இந்நிகழ்ச்சி நடைபெற காரணம் தான் என்ன? அதற்கு ஆய்வாளர்கள் கூறும் கருத்தினை நாம் சற்று ஆய்வோமாக. மன்னர் பிறநாட்டவரின் ஆதிக்கத்தை எந்த சூழலிலும் ஏற்றுக் கொள்ள விரும்பாமையே ஆகும். அது வாணிப வழியாகவோ அல்லது மதவழியாகவோ ஆதிக்கம் செலுத்தினும், எந்த வழியாயினும் அதனை ஏற்க மறுத்ததன் விளைவே பாதிரியார் படுகொலை ஆகும். கிருத்துவமதத்திற்கு எதிராக மன்னர் ஆணை பிறப்பித்த போதும், கி.பி. 1672-இல் திருவாடனை வட்டத்திற்குட்பட்ட அனுமந்தக்குடியில் ஒரு மசூதி கட்டிக் கொள்ள நிலமளித்தச் செய்தியினை கல்வெட்டின் வழி நாம் அறியலாம்.

இம்மன்னன் "இரணயகர்ப்ப யாகம்" செய்தவர். இச்சேது மன்னர் இறந்த போது இவரது 47 மனைவியரும் உடன்கட்டை ஏறியதும் இந்து மதத்தின் பேரில் இச்சேதுபதி கொண்ட பற்றினை நமக்கு புலப்படுத்துவனவாகவே உள்ளன.

முத்துவிசயரகுநாத சேதுபதி (கி.பி. 1710-1725)

இராமநாதபுரம் இராமலிங்க விலாசம் அரண்மனையில் உள்ள அரிய ஓவியங்களை வரையச் செய்தவர் இச்சேதுபதியே ஆகும். இராமாயணத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட இச்சேதுபதி இராமாயண காவியங்களை, ஓவியங்களாக விளக்கக் குறிப்புடன் வரையச் செய்துள்ளார். மறுபுறத்தில் பாகவதங்களை ஓவியமாக்கியுள்ளார். திருமாலின் பத்து அவதாரங்களும், திருச்சி கோயிலும், மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிலும், வேறு பக்கத்தில் ஓவியமாக காட்சியளிக்கின்றன. மறுபக்கத்தில் தனது குலதெய்வமான இராசராசேசுவரி அம்மனிடம் செங்கோல் பெற்று ஆட்சியினை செலுத்துவதாகவும் ஓவியங்கள் உள்ளன.

மேலும் இச்சேதுபதி தன் இருமகளையும் பாம்பனில் ஆளுநராக இருந்த தனது மைத்துனருக்கு மணமுடித்து கொடுத்திருந்தார். மைத்துனரோ இராமேசுவரம் செல்லும் பக்தர்களுக்கு பாதுகாப்பாய் இருப்பதை விட்டு அவர்களிடத்து தண்டம் வசூலிக்க தொடங்கினார். இதனைக் கேள்வியுற்ற இம்மன்னர் தனது மைத்துனர் என்றும் பாராமல் சிவத்துரோகம் செய்ததாக கருதி மரண தண்டனை வழங்கினார். இதனை அறிந்த இருமகள் களும் உடன்கட்டையேறி உயிர் நீத்தனர். அவர்களது நினைவாக அக்காள்மடம் தங்கச்சி மடம் என்ற இரு ஊர்கள் இன்றும் உள்ளன. மன்னரின் இறைபக்திக்கு இதைவிட வேறு சான்றுதான் வேண்டுமோ?

மேலும் இவர் கத்தோலிக்க ஆலயம் நிறுவ அனுமதி அளித்ததும், திருப்பல்லாணி கோயிலுக்கு 15 கிராமங்களும், இராமேஸ்வரம் பர்வதவர்த்தினி அம்மனுக்கு மூன்று கிராமங்களும் அளித்துள்ளார்.

கி.பி. 1733-இல் தொடங்கி 1745 வரை ஆட்சியின் செலுத்திட்ட சேதுபதிகள் அளித்த கொடைகள்

மேற்குறித்த ஆண்டில் எண்ணற்ற கொடைகளை அளித்துள்ளனர். அவை

1. பழனி முருகனுக்கு இரு கிராமமும்,
2. ஏர்வாடி பள்ளி வாசலுக்கு பெரிய மாயக்குளமும்,
3. இராமநாதபுரம் புனித ஈசா பள்ளிவாசலுக்கு கிழவனேரி கிராமத்தை தானம் அளித்த செய்தியும்,
4. இராமேஸ்வரம் பள்ளிவாசலுக்கு புதுக்குளம் கிராமத்தையும் தானம் அளித்த செய்தி செப்பேட்டின் வழி அறிய முடிகிறது.

செல்ல முத்து விசய ரகுநாத சேதுபதி (கி.பி. 1749-1762)

இவரது ஆட்சி காலத்தில் தேவக்கோட்டைக்கு அருகில் உள்ள அனுமந்தக்குடி எனும் ஊரில் நிலங்கள், தோப்புகள் முதலிய அனைத்தையும், அனுமந்தக்குடியில் உள்ள 23-ஆவது தீர்த்தங்கரர் ஆன பார்கவநாதர் கோயிலுக்கு தானம் அளித்த செய்தியை ஒலைச்சாசனம் மூலம் அறியலாம்.

முத்துராமலிங்க சேதுபதி (கி.பி. 1762-1795)

விடுதலைப் போருக்கு வித்திட்டவர் இச்சேதுபதி எனில் அது மிகையன்று. இச்சேதுபதிதான் ஆலயங்களின் பராமரிப்புக்கென வலுவான அமைப்பு ஒன்றை நிரந்தரமாக செயல்பட அமைத்திட்டார். கி.பி. 1788-இல் இதற்கென "தரும மகமை" நிதியம் ஒன்று தோற்றுவிக்கப்பட்டது. (இதுதான் இன்றைய தேவஸ்தான அமைப்புக்கு முன்னோடி)

தனியார் பொறுப்பில் உள்ள சிறு கோயில்களின் தேவைகளுக்கு உதவுவதற்கு இதனையொத்த மற்றொரு பொது நிதியமும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அது "ஜாரி மகமை" என்றழைக்கப்பட்டது.

அன்ன சத்திரங்கள் அமைத்து இராமேசுவரம் வரும் பக்தர்களுக்கு மூன்று நாட்கள் வரை உணவும், நொடித்த நிலையில் இருந்த பல சத்திரங்களுக்கு பல ஊர்களையும் தானமளித்தனர்.

திருஉத்திரகோசமங்கை, திருச்சுழியல், இராமேஸ்வரம் ஆகிய ஆலயங்களின் திருப்பணிகளும் இவரது காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க இராமேஸ்வரக் கோயிலின் மூன்றாம் பிரகாரம் இவரது காலத்தில் தான் கட்டி முடிக்கப்பட்டது.

முதல் ஜயந்திரினி (1803)

மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிலுக்கு அர்த்த ஜாமக்கட்டளையினை நிறுவி பலகிராமங்களை தானமளித்தார். மதுரை திருஞானசம்மந்தர் மடத்துக்கு பெரும் பொருள் தானமளித்துள்ளார். இவரையடுத்து பதவியேற்ற பல சேதுபதிகளும் இந்துமதத்தில் பெரும் பற்றுடையவர்களாகவே இருந்தனர். அவர்களில் பாஸ்கர சேதுபதி செய்திட்ட பணியும், கொடையும் அளவிடற்கரியது.

பாஸ்கர சேதுபதி

திருவாவடுதுறை ஆதினத்திற்கும், சேதுபதிகளுக்கும் 17-ஆவது நூற்றாண்டு முதல் தொடர்பு இருந்தது. மேலும் இச்சேது மன்னர் திருவாவடுதுறை ஆதினத்திற்கு சேது நாட்டில் இருந்து 11 கிராமங்களை தானமாக வழங்கியுள்ளார்.

மேலும் அவரது நாட்குறிப்பின்படி சமய நிகழ்ச்சிகளில் மிகுந்த ஈடுபாடுடன் கலந்து கொண்டதும் ஆகமவிதிப்படி திருக்கோயில் நடைமுறைகள் நடைபெறுவதில் மிகுந்த நாட்டம் கொண்டிருந்ததும் தெரியவரும்.

திருப்பணிகள்

பாஸ்கர சேதுபதி அவர்கள் இரண்டு லட்ச ரூபாயை முறையே திருப்புல்லாணி திருஉத்திர கோசமங்கை, திருவாடாணை, திருச்சுழியல் ஆகிய கோயில்களின் திருப்பணிக்கு செலவிட்டார்.

சமயச் சொற் பொழிவுகள் நிகழ்த்துவதிலும் சிறந்த வல்லுநராக விளங்கினார். "நடராச தத்துவம்" பற்றிய அவரது சொற்பொழிவும், "பக்தி யோகத்திற்கு சண்டேசுவரர் பங்கு" என்ற சொற்பொழிவும் 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தோன்றிய சைவ சமயப் புத்துணர்விற்கு பெரிதும் தூண்டு கோலாக இருந்தது என்பது மறுக்க இயலா உண்மை. இச்சேது மன்னர் தன் சமயத்தில் மட்டுமின்றி, பிறமதமான கிருத்துவத்திலும் ஆழ்ந்த புலமையுடையவர் ஆவார். கிருத்துவப் பள்ளி ஆண்டுவிழாவின் போது அவர் புதிய, பழைய ஏற்பாடுகளின் ஒற்றுமை, வேற்றுமையை விளக்கி ஆற்றிய உரை கிருத்துவரையே மெய்சிலிக்க வைத்தது என்பர்.

திருக்கொடைகள்

பாஸ்கர சேதுபதி அவர்கள் திருக்கோயிலுக்கும், கிருத்துவ ஆலயத்திற்கும் இஸ்லாமிய பள்ளிவாசலுக்கும் அளித்துள்ள கொடைகள் எண்ணிலடங்கா. அவை முறையே:

1. மயிலாப்பூர் கபாலிசுவரருக்கு வெள்ளிப் பல்லக்கும்.
2. இராமநாதபுரம் பர்வதவர்த்தினி அம்மனுக்கு வைரக் கொலுசும்.
3. திருப்புல்லாணி பெருமாள் கோயிலுக்கு வைரக் கடுக்கனும், கிரிடமும், எழுபத்து ஆறு பவுன் எடையுள்ள தங்க பூணூலும், ஹஸ்தம் முதலியனவற்றையும்,
4. உத்திரகோசமங்கை கோயிலுக்கு தங்க அரைஞாண், வைரம் அழுத்திய இடுப்புப்பட்டை மற்றும் முத்துமாலையும்,
5. சிதம்பரம் நடராசருக்கு பச்சை மரகத கிரிடமும்,
6. மதுரை மீனாட்சிக்கு தங்க அங்கியும்,
7. மதுரை சொக்கருக்கு தேரும்,
8. இராமநாதபுரம் இராசராசேசுவரிக்கு சிம்ம வாகனமும், அக்கோயிலின் கூரைக்கு பொன்னும் வேய்ந்துள்ளார்.

9. இத்தாலியில் இருந்து மூன்று வெங்கல மணிகளை வரவழைத்து ஒன்றை இராசராசேசுவரிக்கும் மற்றொன்றை உத்திரகோசமங்கை ஆலயத்திற்கும், மூன்றாவதை இராமநாதபுரம் கத்தோலிக்க தேவாலயத்திற்கும், CSI தேவாலயத்திற்கு விவிலியம் படிக்கும் நிலை தாங்கியும், சரவினக்கு ஒன்றையும் கொடையாக கொடுத்துள்ளார். இவை மட்டுமா?

10. தனது நாட்டையே சிருங்கேரி சுவாமிகளுக்கு தானமாக தந்துவிட்டார்.

சுவாமி விவேகானந்தர்

அமெரிக்காவில் கூட விருந்த அனைத்து சமயங்களின் பேரவைக் கூட்டத்திற்கு இல்லறத்தில் ஈடுபட்ட தன்னைவிட ஒரு துறவி செல்வதே எனக்கருதி சுவாமி விவேகானந்தரை அனுப்பி வைத்தார். சிகாகோவில் சமயச் சொற்பொழிவாற்றி சுவாமிகளும் பாம்பன் திரும்பிய போது, அங்கு சிறப்பானதொரு வரவேற்பை நல்கி, சுவாமிகளின் பாதங்களை தன் தலை மேல் வைத்து கரையிறங்குமாறு வேண்டிக் கொண்டார். இந்து மதத்தின் மீது தனியா மோகம் கொண்டவராகவும், அதே நேரத்தில் பிற மதத்தினரை மதிக்கும் மாண்புடையவராகவும் வள்ளல் திகழ்ந்தார்.

இவ்வாறு சேதுபதிகள் தங்களை மறவர் சீமையின் ஆட்சியாளர்களாக மட்டும் கருதிக் கொள்ளாமல் இராமேசுவரத் திருக்கோயிலின் காவலர்களாக கருதி வாழ்ந்தனர். இதனால் சேது ரஷ்கன், சேது மூலத்துரந்தான், சேது காவலன், சேதுங்கராயன் எனும் விருதுகளால் இவர்கள் மேலும் சிறப்பிக்கப்பட்டனர்.

நூற்குறிப்பு

1. சேதுபதி மன்னர் செப்பேடுகள்	- டாக்டர் எஸ். எம். கமால்
2. மன்னர் பாஸ்கர சேதுபதி	- "
3. விருதலைப் போரில் சேதுபதி மன்னர்	- "
4. இராமநாதபுரம் மாவட்ட வரலாற்றுக் குறிப்புகள்	- "
5. மாவீரர் மருதுபாண்டியர்	- "
6. கல்வெட்டு இதழ் மறவர் நாட்டு ஓலைசாசனங்கள்	- வெ. வேதாசலம்
7. History of Maravas	- Dr. S. Kathirvelu
8. செந்தமிழ் வளர்த்த தேவர்கள்	- மு. இராகவய்யங்கார்

விருத்தாசலம் வாணியர் சங்கம் செப்பேடு

இரா. சிவானந்தம்

கல்வெட்டாய்வாளர்.

செப்பேடு வாசகம்

இச்செப்பேடு கடலூர் மாவட்டம் விருத்தாசலம் வாணியர் சங்கத்தில் உள்ளது. இச்செப்பேடு இரண்டு ஏடுகளைக் கொண்டது. இச்செப்பேடு 41 செ.மீ நீளமும் 28 செ.மீ அகலமும் முதல் ஏட்டில் இரண்டு பக்கங்களிலும், இரண்டாவது ஏட்டில் ஒரு பக்கத்திலும் ஆக மூன்று பக்கங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன. முதல் ஏட்டின் மேல் பகுதியில் மூன்று அடுக்குகளில் இறை உருவங்கள், முனிவர்கள், விலங்கினங்கள் போன்றவை புடைப்புச் சிற்பங்களாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. முதல் அடுக்கில் சோமாஸ்கந்தர் உருவம் நடுவே அமைக்கப்பட்டு இடது புறத்தில் விநாயகர், அஸ்திரதேவர், கைகூப்பிய நிலையில் முனிவர் ஒருவரின் உருவமும், வலது புறத்தில் மூன்று முனிவர்கள் நின்ற நிலையிலும் காணப்படுகின்றனர். இரண்டாவது அடுக்கில் குத்துவிளக்கினை நடுவாகக் கொண்டு இடதுபுறம் இலட்சுமி, சரஸ்வதி ஆகிய இரு பெண் தெய்வங்கள் உள்ளன. மற்றொரு புறம் யானை உருவம் அமைந்துள்ளது. மூன்றாவது அடுக்கில் பூமாலை நடுவே அமைத்து இடதுபுறம் குதிரை, தேர், குழந்தை உருவமும், வலது புறம் திருகல்யாணக் கோலத்துடன் கைபிடித்த நிலையில் சிற்பம் ஒன்றும், செக்கினை மாடு இழுப்பது போல சிற்பம் ஒன்றும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இதனின் கீழ் செப்பேடு வாசகம் எழுத தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

இச்செப்பேடு சக ஆண்டு 1545 அதாவது கி.பி. 1623-ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. இச்செப்பேடு இரண்டு பட்டயங்களைக் கொண்டுள்ளது. முதல் பட்டயத்தில் வாணியர் என்னும் நகரத்தார் தோன்றிய வரலாற்றினைப் பற்றி புராணச் செய்தி விரிவாக விளக்கப்படுகின்றது. பிரம்மாவால் படைக்கப்பட்ட வக்குவ மகாமுனி ஆயிரம் ஆண்களை சரஸ்வதி முடித்த ஆயிரம் தற்பைப்புல் முடிச்சிகளில் இருந்து உருவாக்கி, இந்த ஆயிரம் ஆண்களுக்கு ஆயிரம் இதழ் கொண்ட தாமரை மலரிலிருந்து இதழுக்கொருப் பெண்ணாக ஆயிரம் பெண்களை உருவாக்கி திருமணம் செய்து பூலோகத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டதாகக் கூறுகிறது.

இப்பகுதி அன்றைய பேச்சு வழக்கு தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளது. மேலும் சோழர்களுக்கும் வாணியர்களுக்கும் இடையேயான தொடர்புகளை விரிவாக தமிழ்ச் செய்யுள் நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாவது பட்டயத்தில் விருத்தாசலத்தில் உள்ள இடங்கை, வலங்கை 98 சாதியினருக்கு மடம் இருந்ததாகவும், வாணியர்களுக்கென்று மடம் இல்லை என்பதால் தனியாக மடம் உருவாக்கப்பட்டச் செய்தியை கூறுகிறது. விருத்தாசலம் சாமி சன்னதியில் தேரோடும் தெருவீதியில் தெற்கு தெருவில் வடசிறகில் (வடக்குப் பக்கம்) பொன்னப்பசெட்டி மடத்துக்கு கிழக்கு கருமான் பழமலை ஆசாரி மனைக்கு மேற்கில் கிழக்கு மேற்கு அடி 95 அடியும், தெற்கில் வடக்கில் 175 அடியும் கொண்ட மனையினை அடிக்கு ஐந்து பணமாக 95 அடிக்கு 475 பணம் கொடுத்து கிரையம் பெற்று மடம் கட்டிக்கொண்ட செய்தியை தெரிவிக்கிறது. தற்போது உள்ளது போல் மொத்த சதுரடிக்கு கணக்கிடாமல் அதாவது $95 \times 175 = 16625$ என்றில்லாமல் கிழக்கு மேற்கு அடி மொத்தம் 95 அடிக்கு, அடிக்கு ஐந்து பணம் என்று 475 பணம் அளித்து கிரையம் பெற்றுள்ளச் செய்தி குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த மடத்தினை நிர்வகிக்க செக்கு ஒன்றுக்கு தலா ஒரு பணமும், தலகட்டுக்கு பணம், திருமணத்தின் போது மாப்பிள்ளை வீட்டாரிடம் ஒரு பணமும், பெண் வீட்டாரிடம் ஒரு பணமும், அபராத பணம், பொதிக்கு (மூட்டை) ஒரு மாப்பணம் என்று தொண்டை மண்டலம், சோழ மண்டலம், பாண்டி மண்டலம் மற்றும் கொங்கு நாடு பகுதியில் வாழும் நகரத்தாரிடம் வசூலித்து நிர்வகிக்க வழிவகைச் செய்துள்ளதை இச்செப்பேடு தெரிவிக்கிறது.

முதல் ஏடு முன்பக்கம்

1. உ ஹறிஷ் சுவஷத்திரி மசு மகாமண்டலேகவரன் அரிஷ் தளவிபாடன் ப
2. முமெக்குத் தப்புராய கண்டன் மூவராயிர கண்டன் கண்ட னாடு கண்டு கெ
3. ண்ட னாடு கொடாதான் அசுவகல நகலன் விருது காபாலன் கோதெண்டரா
4. மன் யெம்மண்டலமுங் கொண்டு யீழ்த்துநெறெ கண்டருளிய ராசாதிராசன் ருச
5. பரமேசுபரன் ராசமார்த்தாண்டன் ருசகெம்பிரன் ருச தேவந்திரன் சத்துக்கணக்
6. கண்டன் மித்துருக்கனதோழன் பூலோகம் புகழ்ந்திடு திரன் மேலோகம் புகழ்ந்திடுஞ்

7. சுந்தரன் பூலோக பரிபாலகன் தானபரிபாலகன் தன்ம பரிபாலகன் கலியுகராய கண்ட
8. னன் யிந்துராய துரந்தரனன் அஷ்டாங்க மனோகரன் பயங்கரன் பதினெட்டுக் கோட்டத்து
9. மன்னியராய கண்டன் சத்துரு சங்கராதிர்ன் சத்துருநேந் தோய்ந்த வல்லையன் பாண்
10. டி மண்டலத்தாபனாசாரியன் சோழ மண்டலத் தெஷ்சனாசாரியன் தொண்[டை]மண்
11. டலத்துக் கதிபதியாகிய நரலோக கண்டன் மத்ததேச வீரன் சுத்த பரிந்ருலன் வில்லு
12. க்கு விசையன் அழகுக்கு அணங்கன் அறத்துக்கு அரிச்சந்திரன் ஆண்மைக்கு அனுமா
13. ர் ஆபத்தினைக்கு சுக்குரீபன் குடைக்குக் கற்றன் செல்வத்துக்குக் களகேசுவரன் பலத்துக்கு
14. வாயுபகவான் ஒளியுக்குக் கதிரோன் உலாவும் உலகமெல்லாம் ஆண்ட சத்திய அரிச்சந்திர
15. ன் பூறுவ தெஷ்சண பஷ்ஷம ருத்திரசத்த சமுத்திராதிபதி கெசவேட்டை கண்டருளிய மகாராய
16. ர் மல்லிகாற்கன தேவ மகாராயர் பிறவிட தேவ மகாராயர் சீரங்கதேவ மாகராயர் திரு
17. மலை தேவ மகாராயர் அச்சுததேவ மகாராயர் கிஷ்ணதேவ மகாராயர் பிறிதிவி ராச்சிய மட
18. ராம பண்ணி அருளாயி நின்ற சாலியவாகன சகாபத்தம் தூநாசுரு யிதின் மேல்ச்
19. செல்லா நின்ற ஆனந்த வருஷஞ் சித்திரை மாசமேவும் நாயத்துக் கிழமையும் பூறுவ பஷ்
20. சத்து திசமியுஞ் சிவகரணமும் உத்திராட நஷ்ஷேத்திரமும் பெத்த சோமவாரனாள் செ
21. ய்த தற்மசாதனப் பட்டையமாவது வடகரை ராசாதிராச வளநாடு யிருங்குளபாண்டி வ
22. ளநாடு பருணர் கூத்த தனியூராகிய விருத்தாசலேசுவர சுவாமி சன்னதியில் யிட

23. ங்கை வலங்கை தொண்ணுத்தெட்டு சாதிக்கு மடதறுமம் நடக்குறபடியினுலே
24. திருநந்தவான தருமமுண்டாக்கி நடந்து வருகுற படியினுலே நம்முட சாதி நகரத்
25. தார் வானுவர் மடதற்ம் நடக்க வேணும் படியினுலே வானுவர் பிறப்பு பார்பர
26. னு(ர)கிய பரமேசுவரன் தார்தலம் படைக்க வேணுமென்று தர்ம் நினைந்தருளி
27. ய மாயமாகிய மகாவிஷ்ணுவையும் பூமியிலுரையும் பூமிதேவியும் மு
28. ண்டாக்கி அடுக்குகள் ஆகாசங்கள் அண்டங்களையும் படைத்து பூமியையும்
29. பூலோகத்தையும் படைத்து பிறம்ம் ஷ்சத்திரிய வசிய சூத்திர நாலு சாதியுண்
30. டு பண்ணுவிரெண்டு சுவாமியார் திருவிளம்பத்தியருள அப்படியே பிறமா
31. விஷ்ணுக்கள் ரெண்டு பேருமாக அடுக்குகள் ஆகாசங்கள் அண்டங்களையும் ப
32. டைத்து பூமியையும் பூலோகத்தையும் படைத்து பிறம் சத்திரிய வசிய சூத்திர ந
33. ாலு சாதிவுண்டு பண்ணுகுற போது பிறமாவினுடைய சிரசிலே பிறந்தான் பிர
34. ராமணன் தோளிலே பிறந்தான் ராசா துடையிலே பிறந்தான் வக்குவமகாமுனி பாத
35. த்திலே பிறந்தான் குடியானவன் னாலு சாதி பேரையும் பூலோகத்திலே வாழ
36. ந்துண்டிருப்பிரென்று அனுப்பின போது மூன்று சாதி பூலோகத்திலே வந்தார்க
37. ள் வக்குவ மகாமுனி தவசுமேலேய் பிறியுமாய் கிஷ்கந்த பருவத்துலே போயித் த
38. வசுருந்தார் நாறத மகாமுனி பூலோகத்துக் கெழுந்தருளி பூலோகத்திலே வறத

39. வானங்களே வந்து சுவாமியார் பக்கத்திலே போய் நின்றார் கண்டவுடனே மண்ட
40. லந் தன்னுடையுடன் தருபதுமை நடந்ததே தென்னில் காண மகிழ்ந்து நாறதர் சொல்லு
41. வர பூலோகத்திலே வசிய கோத்திரமில்லையென்று சுவாமியாருடனே விண்ணப்
42. பம் செய்தார் வக்குவ மகாமுனி கிஷ்கந்த பருவத்திலே தவசிருக்குரர் பூலோகத்து
43. க் கனுப்பவேனும் சகல தேவற்களையும் சகல ரிஷிகளையும் தேவலோகத்திலே வ
44. ரச் சொல்லி வாருமென்று சுவாமியார் திருவிளம்பத்தியருள அப்படியே நார
45. த மகாமுனி சகல தேவர்க்கும் விண்ணப்பஞ் செய்து வந்தார் சகல தேவர்
46. களுந் தேவலோகத்திலே வந்து கூடினார்கள் சுவாமியார் யெழுந்தருளி ச

முதல் ஏடு பின்பக்கம்

1. கல தேவர்களும் வந்தார்களோவென்று பராமரித்தார் சகல தேவர்களு
2. ம் வந்தார்கள் வக்குவ மாகமுனி வரையில்லையென்று விண்ணப்ப
3. ம் செய்தார்கள் அப்போ சரசுவதி அம்மையை அழைத்து வரசெய் ச
4. ரசுவதியே வக்குவமகாமுனி கிஷ்கந்த பறுவதத்திலே தவச யிருக்குரர் அவரை
5. பூலோகத்துக்கு அனுப்ப வேனும் அ[ரை]ழத்துக் கொண்டு வாவென்று சுவாமிய
6. ார் திருவிளம்பத்தியருள அப்படியே சரசுவதியம்மையே போய் வக்குவமகா
7. முனிவரிடத்துலே போய் பொய்கைக் கறையிலே சிபம் பண்ணிக் கொண்டு
8. யிருக்குரார் யிந்த வேளையிலே பேசினால் செபித்துப் போடப்போருரென்று சும்

9. மாயிருந்தாள் சும்மாயிருக்குறவள் குளக்கரையிலே யிருக்குற தெற்பைப்
10. பில்லைப்பிடிங்கி முடிந்து கொண்டு யிருந்தாள் முடிய முடிய ஆயிறமுடிச்சாச்
11. சுது அவரும் ஆயிரஞ் சிபம் பண்ணிக்கொண்டு தெண்டு கமண்டலமாகக் கரையை
12. வந்தார் அம்மையைக் கண்டு யெங்கே வந்தாயம்மை யென்று கேட்டார் தேவலே
13. ரகத்திலேத் தேவர்கள் ரிஷிகள் பிறம்மா விஷ்ணு மகாதேவர் மத்து முண்டான
14. பேருங் கூடியிருந்து தேவரிரை யழைத்து வரச் சொன்னார்களென்று சொன்னாள்
15. னி வந்தாயே யிந்த முடிச்சக் கொண்டு வந்த காரியம் யேதென்று கேட்டார் தேவரீர்
16. தியானத்திலேயிருந்து அடியேன் பேசப்பயந்து சும்மாயிருந்தேன் யென் னை
17. யிந்தப் பில்லைப் பிடிங்கி முடிந்து கொண்டிருந்தேனென்றாள் னிமுடிந்த முடி
18. ச்சு பழுதுபோலோமோவென்று தம்முடைய கமண்டலத்து தீர்த்ததைத் தெளி
19. த்தார் முடிச்சுக்கொரு பிள்ளையளாக ஆயிரம் பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள் யிவர்கள்
20. யாரென்று கேட்டாளிவர்கள் தான் வாணுவரென்றாள் யிவர்களுக்குத் தாயுந்
21. தகப்பனும் யாரென்று கேட்டார் னி முடிந்தாயே தாயனான் பிறம்மாவை நினை
22. த்துத் தீர்த்தத்தைத் தெளித்தோமே பிறம்மாவேத் தகப்பனென்றாள் யிவக்களுக்குக் க
23. லியாணம் பண்ண வேணுமே ஆயிரம் பெண்கள் யெங்கேயிருக்குருர்களென்று கே
24. ட்டார்கள் ஆயிரம் பெண்கள் ஒருவிடத்திலே யில்லாத படியினாலே ஒரு தாமரைப் பூவுக்

25. கு ஆயிரம் யிதள் ஒரு பூவைப் பிடிங்கி தம்முடைய கமண்டலத்துத் தீர்த்தத்தை தெளித்
26. தா[ர்] யிதளுக்கொரு பெண்களாக ஆயிரம் பெண்கள் பிறந்தாள் ஆயிரம் பெண்களை
27. யும் ஆயிரம் பேருக்கு பாணித்திரகம் பண்ணிக் குடுத்து ஆயிரம் பட்டப் பேரும் கட்ட
28. னாயிட்டு னுாத்துக்கொரு சங்கீதமாகப் பத்துச் சங்கீதமும் கட்டனாயிட்டு சவாமி
29. யார் பக்கதிலே அழைத்துக் கொண்டு வந்தார் சவாமியார் பாத்து ஒரு குடியல்ல
30. வோ வக்குவமகாமுனியை அழைத்து வரச்சொன்னோம் ஆயிரங்குடி கொண்டு வந்த
31. ாரென்று சந்தோஷப்பட்டு பஞ்சாங்க முரசங் கொடுத்தார் அம்மை மாணிக்கம் மடிச்சி
32. லை வாழ்த்திக் குடுத்தான் விக்கினேசுவரர் அங்குசம் குடுத்தார் சுப்பிரமணிய சவாமிய
33. ார் தோணியந்தர் மாலை விறுதுங்குடுத்தார் கிஷ்டணன் கெருடக் கொடி விருதுங் குடு
34. த்தார் தேவேந்திரன் வெள்ளை யானை விருதுங் குடுத்தார் வாயுவு பகவான் கருமாந்தப்புரவி விருது
35. ங்குடுத்தார் யிப்படி பத்து விருதும் வாங்கிக் கொண்டு பூலோகத்திலே வரம் பெத்த வா
36. னுவர்கள் பெருமையைச் சொல்லவேர் பூமேவிய திருமடந்தையையும் புவி மேவிய
37. செய மடந்தையு நற்பகப் பூமடைந்தையும் னான் மேவிய கலமடந்தையு னாளுனாந்தழைத்
38. தோங்கி மாபொதியார் வந்து வானுவர் தொழில் புனைந்து பார்மேவிய பார்வதியும் ப
39. ற்ப நிதியும் படைத்தோனடயோன் தென்னவனை சென்று வெண்ணு திகழ கெருடக் கெ
40. காடி படைத்து மண்ணுபுகழ பொன் பத்தி மகன் அபையங் காத்தருளினனலூ

41. ிர் அறநழிந்து நந்தி பத்தர சமைத்து பெண்ணு முடமருதருக்கும் பெண்ணே ணங்கை
42. மணஞ் செய்து கிஷ்கந்த பருவதமுங்கின தொங்கிய அந்தாதி புந்திசை முக்கிய மென்
43. னும் கரியாணையும் திக்கு நல்ல கமல கண்டிகைத் தேரும் மாபாரும் வயல் தருமா பு
44. ரியும் வருணபுரியும் சேரகோமான் முன் சென்று சிலைப்பேரும் காப்பேருந்தமுழுப்
45. பேரய சென்ட வஞ்சியுடன் பொன்யாதா முத்தவியும் அவ்வை சொன்ன அந்தாதியும் அஞ்செ
46. லனகாவியமும் சிவகன வளந்தவாறு தென்மதுரைச் சங்கத்தும் பாவலரோடென்ற
47. றிருந்தும் பன்னூல் தெரிந்துடையோன் தன் மாதா வளவன் அபையதா வளவன் சமைய
48. சுந்தரன் வளவர் கோமான் திருவருளால் நல்ல பொன்னியாசனத்தில் நாத்திசையும் வீத்தி
49. றுந்து மாணிக்கம் ரத்தினம் வயிடுரீயம் கோமேதகம் வச்சிரம் புஷ்பராகம் நீலம் கொடு
50. காசினம் முத்துப் பவழம் பச்சை கற்பூரம் நற்பன்னீர் அகில் சாந்து புழுகு சொற டெரி
51. ய பீடிகையின் மேல் தோணமிகத்தான் பரப்பி மத்தாரும் மோவ்வாக வணிக பிளுன்
52. வீத்திருந்து பொன்னியாறு கரைபாளம் அடைத்துப் புகழ் படைத்து கம்பீர கோயில்
53. செம்பொன்னால் கடகரியை யிடை மதித்து செம்பொன்னும்ஞ்சாத் திருப்பாச்சூர் பூந்த
54. மல்லிகை பெரும் பதிகம் பொங்கு புகழ் பெருங்காஞ்சியும் வாய்ந்த மயிலை மடவாருத்திருப்
55. தியம்முடையோன் காவேரியாறு கரைகண்டவன் யிட்ட பீடத்துக்கெதிர் பீடமிட்டவன் யி
56. ரவிலெழுமாதித்தன் சோழன் ஆரூர் பரியபாரூர் தன்னில் தியாகராசர் முன் திருவம்பு கூ

57. றி அடிக்காயிரம் பொன் அங்கது சொன்னான் வாணுவன்
யெதிரிட்டயிசரம் துர்ப்ப
58. தியில் பாண்டி மண்டல தன்னுடன் பொருந்தமரசெயிது மன்னர்
கோமான் வளவ
59. ன்றனக்கு பெண்ணது கேழ்க்கப்பேசி வந்த பேர்க்குயிளத்தேயிராமல்
யிவளே
60. ருமித்து வளத்தனயிதனை பந்தலில்க்கட்டி பட்டனந்தோறும் பலபிழாக
விட்டன
61. ம்தோறு பட்டணமாக யெம்பிரான் தனக்கு யேந்திழையளித்து
தம்பிரான் தன்னு
62. ட சம்மதஞ் செய்தார் சோழனுக்கு னுடு சோழவளனுடு
வாணுவனுக்கு னுடு வைகுந்
63. த வளனுடு சோழனுக்கு மலை பிலமலை வாணுவனுக்கு மலை கிஷ்கந்த
மலை சோழ
64. னுக்குத்தார் ஆதத்ததார் வாணுவனுக்குத்தார் தோனிந்தார்
சோழனுக்கு ஊர் உறையூ
65. ர் வாணுவனுக்கு ஊர் யொத்தியூர் சோழனுக்கு பட்டணம்
காவேரிப்பொன் பட்டண
66. ம் வாணுவனுக்கு பட்டணம் மாபொதி பட்டணம் சோழனுக்கு ஆனை
அயிராபதம் வா
67. னுவனுக்கு செல்வாறணம் சோழனுக்குப் புரி வையாபுரி
வாணவனுக்குப் புரி த
68. ர்மாபுரி சோழனுக்குக் கொடி புலிக்கொடி வாணுவனுக்குக் கொடி
கெருடக்கொடி
69. சோழனுக்கு ஆறு பொன்னியாறு வாணுவனுக்கு ஆறு கம்பை ஆறு
சோழனுக்குப் பதி ருத்
70. திராபதி வாணுவனுக்குப் பதி செஞ்சிப்பதி சோழனுக்குத் தேர்
புரவித்தேர் வாணுவனுக்கு
71. த்தேர் கமலகண்டிகைத்தேர் சோழனுக்குப் புரவித் தஞ்சைப்புரவி
வாணுவனுக்குப் புர
72. வி கரிமாந்தப்புரவி சோழனுக்கு மடிச்சேலை மகாலஷ்சுமி
வாணவனுக்கு மடிச்சேலை

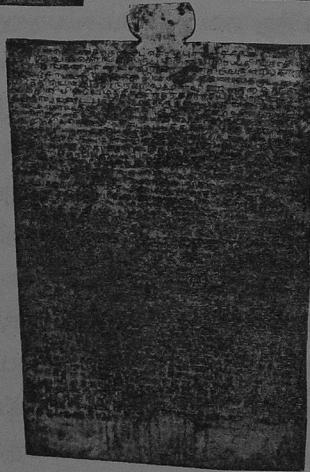
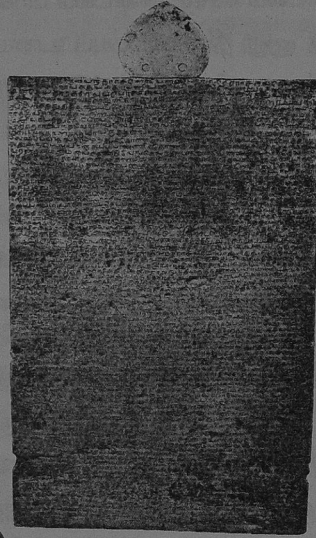
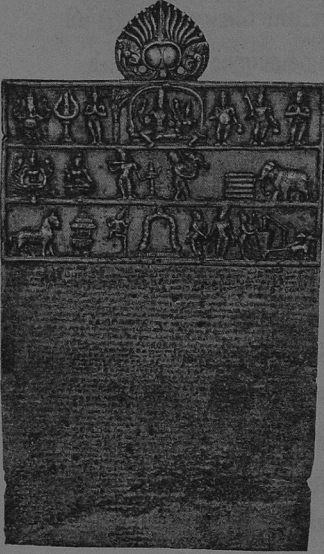
73. மாணிக்கமடிச்சேலை சோழ னித்திய வாசுதன் வாணுவன் சத்திய வாசகன் சோழ உலகிண்
74. ட வாணுவன் முணங்குடி தலவன் சோழன் ராசநாராயணன் வாணுவன் சமைய நாரு
75. யணன் சோழன் சித்தம்பலவர் கோவில் பொன் மேயந்தான் வாணுவன் யேகம்பரவ
76. ர் கோயில் பொன் மேயந்தான் சோழன் சித்தம்பலவனுக்கு ஆவிடை நாச்சியாரைக்
77. கலியாணம் பண்ணிக் குடுத்தான் வாணுவன் திருவிடமருதூர் மருதப்பாருக்கு அன்
78. பிப் பிரியா நாச்சியாரைக் கலியாணம் பண்ணிக்குடுத்தான் சோழன் பைம் பொன் முரகடு
79. டத்தார் வாணுவன் பஞ்சாங்கம் முரசு பெத்தான் உ யிநி ரெண்டாவது பட்டயம் வெட்டிபித்து

இரண்டாம் ஏடு முதல் பக்கம்

1. சோழன் கெங்கைகொண்ட சோழபுர ராசாங்கங் கண்டான்
2. வாணுவன் கொங்கு பெருவழி முன்னு திறப்ப திங்காதம் ரா
3. சாங்கங்கண்டான் வளவர் கோமான் திருவருளால் காருலா
4. விய சோலைசூழ் கனககதிமான அகிழகமான கெருடனை அரு
5. யாத்தியென்னுந் திருநகரில் விளவினாலே தழைத்தோங்
6. க மேதினியில் யெழுந்தருளி நகரத்தார் யெல்லாருங் குடி நா
7. த்துகால் மண்டபத்தில் வீத்திருந்து யெழுதின தற்ம் சாதனம் ப
8. ட்டையமாவது நம்மிட சாதி மடமானது விறதாசலேசுவர
9. சுவாமி சன்னதியில் தேரோடும் தெருவீதியில் தெற்குத் தெருவில்
10. வடசிறகில் பொன்னப்ப செட்டி மடத்துக்கு கிழக்கு கருமான் பழம
11. லை ஆசாரி மணக்கி மேற்கு கிழக்கு மேற்கு அடி கூயரு தெக்கு வட
12. க்கு வால் வீச்சு அடி ஈயயரு அடிக்கிப் பணம் ரு ஆக உ சயபு ரு
13. ம் கிறையமாகக் கொண்டு மடமுகட்டிக் கல்லுமெழுதி னுட்டி வைத்
14. து மடதற்ம்ம் நடக்கும்படியாயி செக்குக்குப் பணம் -க - தலக்கட்டு
15. க்குப் பணம் கெலியாணத்துக்கு மாப்பினை வீட்டுக்குப் பணம் -க -

16. பெண்வீட்டுக்குப் பணம் - க - சாதியில் குத்தாகுத்தந்த தத்த அபருதப்ப
17. ணமும் பொதிக்கி ஒரு மாப்பணமும் பெலிகறமத்துக்கு ஒரு பணமு
18. மடத்துக்கு கட்டளைபடி நடக்கும்படியாக சாதியில்னவருக்குங் கெ
19. தி மோஷ்சமுந் தேவர் சபையும் பெருகுறதாயிருக்குந் தொண்ட ம
20. ண்டலம் சோழ மண்டலம் பாண்டி மண்டலம் கொங்கு னுடு யி
21. ந்த னுலு திசையிலையும் உண்டான நகறத்தாறும் பண்டாரம்
22. வந்த உடனேயே திரக்கொண்டு அழைத்துக் காண்பித்துக் கொ
23. ண்டு விடுதிகளும் விட்டு அசன காரியங்களுக்கு நண்ணுகப
24. ருமரித்து வெகமானத்துடனே அனுப்பித்து கடவோராக
25. வும் யிந்தப்படிக்கி சாதியார் பாதத்தாணை தப்பாது இந்தத் த
26. ற்மத்துக்கு விகாதம் பண்ணினபேர்கள் கெங்கைக் கறையில்
27. க்காரும் பசுவைக் கொண்ண தோஷத்திலேயுந் தன்கையினாலே மாதா பிதாவைச் சங்கரித்த தோஷத்திலேயுங் குருக்களைக்
28. கொண்ண தோஷத்திலேயுந் திருக்கோவில் மடங்கள் தியீயி
29. ட்டதோஷத்திலேயுந் தேவப்பிரமணனைக்கொண்ண தோஷ
30. த்திலேயும் போகக் கடவோராகவும் இந்தத் தருமத்துக்கு வாக்
31. குஞ் சகாயம் சரீரசகாயம் அற்த சகாயம் [பு]ண்ணின
32. பேருக்கு புத்திர சம்பத்து தன தானிய சம்பத்துஞ் சிவ ஞ
33. ன சம்பத்து முண்டாகதாகவும் யிப்படி விறதகாசியி
34. லே சுவாமியார் விறுத்தாசலேசுவர சுவாமியும் அ
35. ம்மை பெரிய னாயகியும் காசியிலுந் திருவாரு
36. ரிலும் தெரிசனமாடின பலம் பெறக்கடவேருகவும்
37. சிதம்பரம் மார்கழி தெரிசனமாடின பலன் (பெறக்)
38. பெறக்கடவேருகவும் திரு(௨)வண்ணமலையிலே தி
39. ருக்காற்றிகை தேடின பலன் பேரு பெறக்கடவேருகவும்
40. விறதகாசியிலே ஆயிரங் கோதானம் ஆயிரம் பூதானம்
41. பண்ணின பலன் பேறு பெறக்கடவேருகவும் யிப்படி மா
42. சி மகத்திலே ரிஷப வாகனச்சேர்வை செய்வித்த பலன்

43. பேறு பெறக்கடவேருகவும் யிது சாஷ்சி சிவத்தக் கு
44. ருக்கள் கறுத்தக்குருக்கள் ஆளவாச்சியர்க் குருக்
45. கள் உலகனாத நம்பியார் யென்னையாண்டார் நம்பிய
46. ஈர் சிரகிரி நம்பியார் யிந்த படிக்கித்தலமயேசுபரரு பு
47. த்திர பவுத்திர பாரம்ப

மயிலாடுதுறை வட்டத்தில் ஓரண்டு புதையல்கள்

கோ. முத்துசாமி

காப்பாட்சியர், தரங்கம்பாடி

நாகை-மாவட்டம், மயிலாடுதுறை -வட்டம், (1). திருவிந்தளூர் (2). வில்லிய நல்லூர் ஆகிய இரண்டு ஊர்களிலும் மார்ச் மாதம் 2012-இல் பூமிக்கு அடியில் இருந்து புதையலில் முறையே கற்சிற்பமும், அம்மனுக்கு அணிவிக்கும் வளையல்களும் கிடைத்தன.

மயிலாடுதுறை வருவாய் வட்டாட்சியர் திரு. பிச்சைராமன் அவர்களின் ஆலோசனைப்படி இரண்டு இடங்களுக்கும் காப்பாட்சியர் நேரில் சென்று, தொல்பொருட்கள் ஆய்வு செய்து, அதன் தன்மை, காலம் போன்றன குறிப்பிட்டு அறிக்கை மாவட்ட ஆட்சியருக்கு அனுப்பப்பட்டன.

திருவிந்தளூரில் கிடைத்த “கால பைரவர் சிற்பம்” உடன் வட்டாட்சியரின் உதவியோடு தரங்கம்பாடி எடுத்துச் சென்று டேனிஷ் அகழ்வாய்வகத்தில் காட்சிக்காக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திருவிந்தளூர் புதையல்

மயிலாடுதுறை நகரினை ஒட்டி காவிரி ஆற்றுக்கு வடக்கே அமைந்துள்ளது திருவிந்தளூர் எனும் ஊர். இங்கு பெருமாள் கோயில் வடக்கு வீதியைச் சேர்ந்தவர் திரு. முத்துகிருஷ்ணன். இவர் வீட்டின் பின்புறம் கழிவு நீர் தொட்டி கட்டுவதற்காகத் தோண்டிய போது சுமார் 3 அடி ஆழத்தில் கருங்கற் சிற்பம் ஒன்று கிடைத்தது.

நேரில் சென்று சிற்பம் ஆய்வு செய்யப்பட்டது. அது 63 செ.மீ உயரமும் 38 செ.மீ அகலமும் உடையது. நான்கு கைகளில் இடது முன் கை உடைந்துவிட்டது. மற்ற கரங்களில் முறையே சூலம், உடுக்கை, பாசம் ஏந்தியுள்ளது. தலைக்குப் பின்பக்கம் தீச்சவாலை மகுடம் உள்ளது. மார்பில் புரிநூல், உதிரபந்தம், ஆரங்கள் அணிந்துள்ளார். இடுப்பில் ஆடை இல்லை. அரை நாண் மட்டும் அணிந்துள்ளார். நீண்ட மணிச் சங்கிலி மேலிருந்து கீழாகத் தொடை வரை உள்ளது. முழங்காலுக்கு கீழே உடைந்துவிட்டது. பின்புறம் நாய்வாகனம் அவரை பார்த்தபடி உள்ளது. அதன்

தலைப்பகுதியும் உடைந்துள்ளது. இந்த கால பைரவர் சிற்பம் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

வில்லிய நல்லூர் புதையல்

மயிலாடுதுறை வட்டம் நீரூர் கிராமத்தை அடுத்துள்ளது வில்லிய நல்லூர். இதன் உட்கிராமம் மாந்தோப்பு. இங்கு அரசு வீடு கட்டும் திட்டத்தின் படி திரு. ரத்தினம் மகன் ரவி என்பவர் வீடு கட்ட கடைக்கால் தோண்டியுள்ளார்.

அப்போது 3 அடி ஆழத்தில் சுடுமட்கலையம் ஒன்று கிடைத்தது. அதன் உள்ளே இருந்த மண்ணைக் கழுவி பார்த்ததில் அம்மனுக்கு செப்புத்திருமேனிக்கு அணிவிக்கும் உ-கால் தாண்டைகளும் கைகளில் அணிவிக்கும் வளையல்கள் நான்கும் இருந்தன.

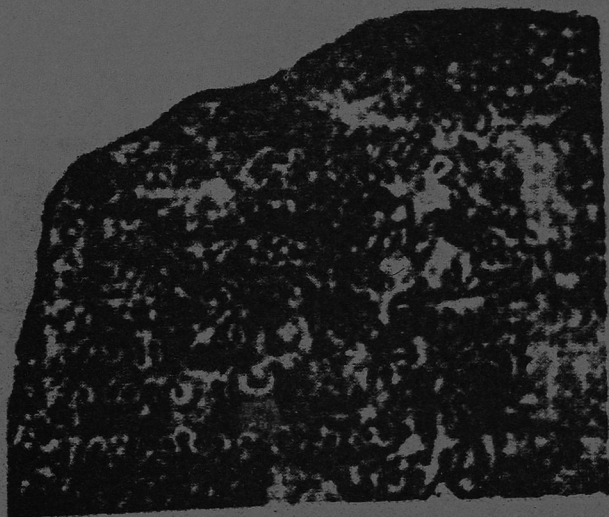
எனவே முற்காலத்தில் இப்பகுதியில் ஒரு அம்மன் கோயில் இருந்திருக்க வேண்டும் எனத் தெரிகிறது. பகைவர்கள் காப்பாற்ற தர்மகர்த்தா எடுத்து வந்து இங்கு புதைத்து வைத்திருக்க வேண்டும் எனவும் தெரிகிறது.

இவை நாயக்க மன்னர்கள் காலத்தை சேர்ந்தவை என்றும், இவை ஐம்பொன்னால் செய்து அளிக்கப்பட்டவை என்பதும் ஆய்வில் தெரிகிறது.

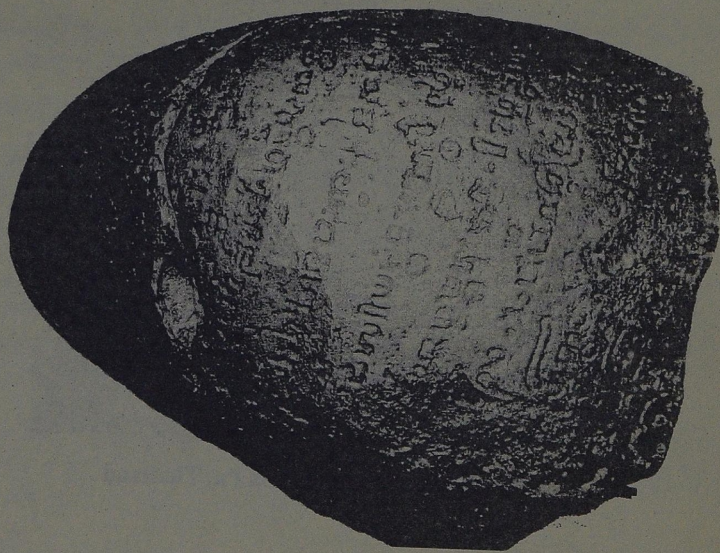

Tamil Inscription, Takua Pa, Thailand

Tamil Inscription, Wat Burumo That, Thailand

KEDUKAN BUKIT INSCRIPTION

This inscription was found in Kedukan Bukit village, on the bank of Tatang River, tributary of Musi River, at the foot of Siguntang Hill. The inscription, which was dated 605 or 683 A.D., uses Pallava letters and the language of Old Malay. It consists of 10 lines, contains the story about Jayasiddhayatra (holy journey) of a king of Sriwijaya kingdom whose title is Dapunta Hyang. The journey was a military expedition. The original version of this inscription is kept in Jakarta National Museum.

Kedukan Bukit inscription- Pallava letter [Grantha]
Old Malay language